

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 10 Nisan 1993 Sayı: 41

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Şehitlerimizi mücadele yaşatıyor

30 Mart '93, Ankara, Mahir Çayan'ın mezar anması

Devrim şehitlerimizin yolundan ilerliyoruz. Onlardan aldığımız güçle kavgayı sürdürüyoruz.

Ne oligarşinin saldırıları, ne de darbecilik mücadelemizin önüne geçemedi. Özlem duyulan kavgaya günlerine dönüş, moral ve coşkuyu çoğaltıyor. Mücadele darbecililiğin kirini, pasını söküp atıyor.

30 Mart-17 Nisan günlerinde devrim şehitlerimizi İstanbul'dan Ankara'ya, Konya'dan Elazığ'a, Malatya'dan Trabzon'a, İzmir'den Adana'ya kadar bir kez daha sahiplendik. Gösterilerle, pullamalarla, pankartlarla ve devrimci şiddet eylemleriyle yükselen Devrim Şehitlerini Anma Kampanyası genişleyerek sürüyor. Şehitlerimize verdiğimiz sözü tutacağımızın güvencesi mücadelenin kendisidir.

2 Nisan '93, Gazi Mahallesi

3 Nisan '93, Gazi Mahallesi

4 Nisan '93, Devrim Şehitlerini Anma Gezisi

Nisan '93, İTÜ devrim şehitleri anması

4 Nisan '93, Hüsnü İşeri Fidanlığı, Sevcan Çocuk Parkı açılışı

MERHABA

Olgarı kendisine yönelen muhalefeti bastırmak için her yolu deniyor. Gazetemiz ve bölümlerimiz, çalışmalarımız süredir olgarısın saldırlarına karşı karşıya kalıyoruz. Son bir hafta içinde, gazetemize yönelik baskılar, işyeri yoğunluğu, çalışanlarımızın gerekçe gösteriltiler alınarak tutuklanıyor, bölümlerimiz basılıyor.

Denizli temsilcimiz Ümit Akduman geçtiğimiz hafta içinde gözaltına alınmıştı. 5 Nisan Pazartesi günü tutuklanarak İzmir, Bursa Cezaevi'ne götürüldü. Temsilcimiz olmadıyınca, gönderdiğimiz gazeteleri almaya giden okurumuz Birgül Coşkun da karğaronun önünden gözaltına alındı ve bir gün sonra serbest bırakıldı.

Malatya temsilcimiz Ayten Can, Bahçelievler'de katledilen Devrimci Sol savaşçılarından İbrahim Yalçın Arkan'ın cenazesinden gözaltına alınmıştı. Önce İstanbul siyasi büro temsilcisi sorgulanmış temsilcimiz, daha sonra Malatya siyasi büroye götürüldü. Temsilcimiz Ayten Can, 6 Nisan Salı günü Malatya'da tutuklandı.

Tunceli muhabirimiz Özgür Işık, hakkında tutuklama kararı olduğu ge-

rekpesiyle 5 Nisan günü gözaltına alındı. Yanında bulunan kimlikleri bir kişi de onunla birlikte gözaltına alındı. Ancak yanından bulunan kişi daha sonra serbest bırakıldı; halde, temsilcimiz hakkında hiçbir bilgi verilmediğinden Tunceli siyasi bürode tutuldu. Hakkında tutuklama kararı bulunduğu ileri sürülen temsilcimizin tutuklanmadan hala gözaltında tutulması bu gerekçenin aynısı olduğuna açıkça götüyoruz.

Trabzon büromuz 6 Nisan günü siyasi büro ekipleme basılarak arandı. Silivri polisleri tarafından basılan büromuzda bulunan muhabirimizin kimlikleri gösterilmedi ve arama tutanağı çizilmeyen kimliğiyle söylemelerine rağmen, kimlik göstermeden ve arama izni olmadan büromuz aradılar. Yasa dışı olarak arşivimizde bulunabilecek sayıdaki yayınlarımız el koyuldu. Protokol olarak gönderilen yayınları da el kullandı. Toplam 108 yayınımlı, Trabzon siyasi büro ekipleme gasp edilmiş durumda. Ve arama bittikten sonra, tutanağı bile bırakmadan kaçarak büromuzdan ayrıldılar.

7 Nisan günü Malatya muhabirimiz Erdal Öztürk de hakkında tutuklama ka-

rarı bulunduğu gerekçe gösterilerek gözaltına alındı. Su anda hakkında bir haber alamadığımız muhabirimizin tutuklama kararı da bulunmadığı için, Malatya polislerin tamamıyla keyfi olarak gözaltına alındığı düşünüyorum.

7 Nisan'da Konya büromuz, toplantıyı yayınlar var gerekçesiyle basıldı. Gelen polisler, Karaman, Ereğli ve Konya'nın belirli bölgelerinde dağıtılan özel sayılarımız yüzünden büromuzun ararınımsın kendilerinin istendiğini belirttiler. Büronun bulunduğu binanın kapısında resmi polisler beklerken, sadece siyasi polislerin arama yapması dikkat çekti.

Emniyet 1. Şube Müdürü de gelecek, sadece arama yapıp toplantıyı yayımlar varsa bunları alacaklarını belirttiler. Büronun içinde bulunan panolar, polisler tarafından resimler çekilerek, video kamerası alındı. Polisler, binanın dışına götürüldüğü de kamerası aldılar. Temsilcimiz Rabenna Hanedâr'da avukatıyla birlikte savcılığa ifade vermek üzere götürüldü.

Tüm bu yaşananların özdele gazetemiz, genelde de tüm sosyalist basın yapıldığını düşünüyorum.

MÜCADELE

İNÇİDELER

Halka karşı dürüst ve açık olalım 3

Bayrakımız silkinen her yanında dalgalanıyor...
30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitleri Anma Günüleri 4-0

Kürt halkının kurtuluşu uzlaşmadan değil mücadelede geçmektedir... PKK ve Talabani-Barzani... PKK ve Burkey... PKK ve Hizbullah... 8-9

Baharlar birlikte her alanda atılım 10-11
Gerillalar kırdır yürüyüşümüzde daha büyük roller üstlenmeye hazırlanıyorlar

Saflarımızdaki küçük burjuva eğilimleri ve yaklaşımlarımız... 12-14
Partiyi açıkça telifat ettiğimiz bir dönemde, her şeyimizi yeniden gözden geçirip bu dönem gereklerini yerine getirmeliyiz.

Darbeciler nasıl çıkar? 15-17
Ortadoğu'da darbelercin yalan ve karalamalarına karşı tavrı olan devrimcilerin tuttuğu günlük

"Çağrıcı", "utangaç darbeci" Selman: "Suç olarak söylenen olaylarda sorumluluğum olduğunu kabul ediyorum" 18-20

Devletin Dersim'e topyekûn savaş politikası; yağma, talan, gözaltı ve bombalama... 21

Yüreğir direnişli işçilerin istemediği sonuçla bitirdi... 22

Okullara demir parmaklık... 23

DÜZELTME

40. sayımızda "Uyarıyoruz" başlığı altında yayımlanan 6 Mart'ta İstanbul'da gözaltına alınan (...) Ve polis bugüne değin onu gözaltına aldığını kabul etmedi. Darbecilerle birlikte olan ve gözaltına alınmaması kadar darbelerle birlikte faaliyet yürüten Ali Kırangıcı'nın bundan ahımdan sonra polis işbirliği yaparak bildiği ilişkileri, bilgileri polise verdi. (...) denilmektedir. Burada kesinleşmiş bir durum hakkında belirmeler yapılmaktadır. İsmi geçen Ali Kırangıcı'nın (Kenan) polis işbirliği yapıp yapmadığı, gözaltında olup olmadığı belirsizdir. Kırangıcı, 6 Mart'tan beri kayıptır. Konuyla ilgili gazetesiye gönderilen düzeltmede "Bu konuda Devrimci Sol imzasıyla yayınlanan 26 Mart 1993 tarihli, 55 numaralı Haber Bülteni'ne dediği nepti geçirdi." dendi. Söz konusu Haber Bülteni, gazetemizin 40. sayısında yayımlanmıştır.

OKURDAN

13 Eylül günü hareketimizin önderliğini gâp etmiş. Gerekçiniz, "Hareket felakete sürükleniyor" idi. Ana siz gerçekten hareket ve halkımızın çıkarlarını düşünüyordunuz yönümleri bu olmadı. İşin altında yatan gerçek ise, hareketimize ve ülkemize halkların aklı giversizliğidir. Partinin ilmi edilecek bir dönemde bu yaptığınız savaş kaplıyınız kılıfılamak. Ama bunu yaparken, siz sarmalınız kışkırtıcı hırsınızla domayma çıkararak kendinizi kandırınız. 13 Eylül'e kadar alimlerin bir üyesiydiniz. Bütün zaflarınızla rağmen bugüne kadar giversizliğiniz ise hareketimizin (alimlerin) iyi niyeti ve devimsiz saflıdır. Siz bu iyi niyeti ve saflığı da ihmal etmişsiniz.

Kıldatın gerçekleri, her gün hissederek sizler yaygınız. Kıldatın'ın kentlerinde, sokaklarında, ölümü her solununda hissederek var olma çabası ve bundaki inadı bir biliyoruz. Yakılan her köyün ardından şehirler doluşu köylülük unut arayan göçerilerle bir karşı karşıya kalıyoruz. Hain pusularda kır kurşunları katledilen her Kürt insanın ardından yükselen havalarla yüreğin, gözyaşlarıyla meddeleri utanan da bizleriz. Bombardiman'ın sesleri, kan, barut kokuları içinde bizler yaygınız.

Gün oluyor olgarısın, milletiye zihniyetin, oportünizmin saldırlarına karşı yaygınız. Teslimiyetçin yayınlarla mil edilmeye çalışıldığı bir süreçte bu unut oluyor. Botan'dan Amof'e, Dersim'den Malatya'ya Kıldatın'ın her karşı topuğunda bir unut oluk. Bunda sizin zerre kadar payınız yok.

Çünkü, bütün bu koşullarda sadece derlerine, geleceğimize, hareketimize ve önderliğimize güvenerek kahr ayakta ve inatla savşar. Ama siz bütün anlayışınız, bir nebeze de olsa hissetmeniz bu kadar alçakça davranmazdınız. Siz, kişisel çıkarlarınız için, halkına ve hareketine güvenemeyen bir hissiniz gözlemlediniz. Unutmayın ki, sizi adınız olan hareketimizdir.

Biz bu tarbizi yürütüşünüzü zafere kârı sürdünüz. Hem de kestirdiniz. Sizin ediniz bile anlamayacak kardeşliğiniz ve yoldaşlığınız saflarında. Hıya hiçbir zaman hakikat adanmışlığı hisset vermedikçe kutulamayacaksınız.

Unutmayın Güney Balçıkla Sivamızı!
BİJİ REBERİYA ÇEPA
ŞÖREŞÇİ
HAKLIYIZ KAZANACAGIZ
Kıldatın Amed'den
Mücadele Okurları

Evet, sizler bir zamanlar devrimci idiniz. Olgarısız karşı savşaydınız. Mücadele ediyordunuz. Ama yanlış tansızız sizleri, sizler aramızda yeriten birer hain, ikilyılı, tansiyeci ve en önemlisi de darbeci tansiyeci. Evet tekralıyor; insanların kafasını kırıp kırıp kendinizi masum ve meşru göstermeye çalışmanız da, sizin masum ve meşru olmadığınız gösteriyor. Darbeci tansiyeci; yadığınız her şey, söyledığınız her söz sizi daha çok batırıyor.

Darbeci uşakları, sizler üstalarınızın söylediklerini yapmaya, suç işlemeye devam ediyordunuz. Kimileri bilgisiyayla kandırıp yanzıma almaya çalışıyordunuz. Olmadık şeyleri yalı oportünistleri kıldatıp kendinize şıngıracık bir yer arıyordunuz. Ama ne oportünistleri siz kurtarabilir ne de başka bir güç. Devrimci adaletimizin kıldatıp yanzımayacaksınız. Bana darbe yaptığınız anlaşılmıyor, inanmamışım. Çünkü devrimci adlet anlayışında böyle bir şeyin olması söz konusu değildir. Süreç ilerledikçe, gerçekten yanzıyacağımız tansiyeci bir darbeye, bu konudan de sorsori tansiyeci vildiyayla kıldatıldınız. Sizlere süm söyleyebilirim, belki Malatya Trar bürosuna konuşmak amacıyla geleseydiniz, sizin bir sorsori tansiyeci olduğunuzu inanmazdım. Ama ne yaptınız, buğaldı ve sopolarla geldiniz; bu da ancak sorsori ve tansiyeci işlerdir. Bunu yaptığınız da göre sizler sorsori tansiyeci.

Evet, tüm bun yaptıklarımızdan dolayı sizlerden nefret ediyör, sizleri lanetliyoruz. Sizler geleceğimizi, kültürümüzü, adaletimizi lekelediniz. Bunun da hesabını vericeksiniz. Hareketin kasasını ve arşivini ide ettiğiniz Devrimci Sol adaletime teslim olun. Aksi takdirde hiçbir güç sizleri kurtarmayacaktır.

YAŞASIN DEVRİMCI SOL
YAŞASIN MÜCADELEMİZ
YAŞASIN ÖNDERİMİZ
DURSUN KARATAŞ
Malatya'dan Bir Okur

BÜROLARIMIZ

Ankara: İsmail Can, 7. Şube, Kızılay İşleri Çarşıları Aşağı 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 51 87 25

Ankara: Murat Şiş, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Bursa: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Dişli: Dilek Çelebi, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

İstanbul: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Kocaeli: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Konya: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Malatya: Pol. Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhaner Kat. Karşıyaka İşleri Kat: 3
Tel: 35 55 98

Bursa: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Trabzon: Çarşı Mah. Uşaklar Kat. Karşıyaka İşleri Kat: 3 No: 90
Tel: 30 14 74 80

Tunceli: Muğla Mah. Uşaklar Kat. Karşıyaka İşleri Kat: 3 No: 90
Tel: 30 14 74 80

Van: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yozgat: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Adana: Agosyan Yarımları No: 5 Karşıyaka İşleri Kat: 3
Tel: 30 14 74 80

Antalya: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Batman: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Bilecik: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Şişli: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Yenişehir: İsmail Can, Karşıyaka, 13/17 Şişliye 74/Paz 47/A 1. Kat
Tel: 30 14 74 80

Bayrağımız ülkenin her

Şehitlerimize verdikleri devrim sözünü yerine getirmek için savaşçılarımız canlarını ortaya koyuyorlar. Sefaralardan, kirden, pastan arınarak yoluna devam eden devrimci hareket, devrim sözünü yerine getirmek için savışı yeniden yükseltiyor.

"Bu bir savaş" diyor 18'indeki iseli. Ve eylemlerin eyleme koşarak onların adlarını haykırıyor. "Bu bir savaş" diyor 60'lık bir ana, saygı duruşuna kalkarken. Emekçi mahallelerinde, kondurlarda, fabrikalarda şehitlerimiz anlatan bildiriler elden ele dolaıyor. Ülkenin dört bir yanında Sabo'ların gökyüzüne astığı emekçilerin orak çekiçi yıldızı dalgalanıyor. "Kurtuluş Kadar Savaş" sözleriyle benzerlik pankartları Mahir'leri, Kenarların işküz caddeleri gösterilerde patlayan molotofları aydınlatıyor. Olgarınin molotofları, somuru çarçının örümcek ağına andiran kalın halkın öfkesiyle ateşle veriyor. Üzerinde yükseltilmiş tarihini ve geleceğini olan devrimciyi yaratan şehitlerimiz, onların sözü ve eylemleriyle anılıyor.

Şehitlerimiz mücadeleye geleceğimizde yeni sayfalar açıyor
Şehitlerimiz sahip çıkmak; onların inanc ve karlıklarından, dirençlerinden güç almaktır. Onlara layık olduğumuzu ve taşıdıkları bayrağınsı ayla yere düşmeyeceğini, yaşamın her alanında göstermek.

Şehitlerimizi sahiplenmek kendine, halkına ve harekete güvenmektir. Ve her yeniliği, her darbeyi zafere dönüştürebilmektir. Şehitlerimize sahip çıkmak; onların dirençleriyle yaratılan değerleri, yeni dirençlerle büyötmek ve bütün halkın umudu, bütün halkın değerleri haline getirmektir. Devrimci harekete ve devrimci mücadeleye daha fazla kendini vermek.

Şehitleri sahiplenmek, onların bıraktı-

MAHİR ÇAYAN'IN BAŞUCUNA YİNELİYORUZ ANDIMIZI-Kızıldere'de yazdıkları manifesto yolunuza hala aydınlatıyor.

ğı "kendini feda etme", "ölümü marşlarla, sloganlarla, cesaretle karşılama" miraslarını sahiplenmektir. Yeni direnç destanları yazmak, mücadelede ve savaş geleceğinde yeni bir sayfa açmaktır. Şehitleri sahiplenmek Devrimci Solculu onurudur. Savaşçıları, komutanları ve önderleriyle bu onuru savaş hatına taşımaktır. Bayrağı inatla taşımak, ateş hatından yeniden, yeniden doğmaktır.

Devrim şehitlerini sahiplenmek Devrimci Solculuk ahlakıdır. Olgarınin tüm ahlağısızlığı ve iyizüzlülüğüne karşın sonuna kadar açığı ve dürüst, ilkelere sonuna kadar bağlı kalmaktır. Ahlakı ve onuru temsil etmektir. Şehitlerimize geleceğimizi, Onları sahiplenmek geleceği sahiplenmektir.

Şehitlerimiz şehitlerimizle onurlandırıyoruz
Ölüm Oruçlarında dört kız karanfil olup ülkenin dört bir yanında aştık. Apo

olduk, Fatih olduk, Hasan olduk, Haydar olduk. Ölüm Orucu şehitlerimizle tutaslıktan arındık, yeniden sayıya kalktık. Yeniden sayıya kalktık 12 Temmuz'da. Kuşatılan bütün eylemlerimizde sloganlarımız, marşlarımız bir kez daha yendik ölümü. Kızıldere'de yazılan devrim manifesto-yu yeniden haykırıldı. Kavga-göğünler adları andımız oldu. Niyazi Aydın öldü. İbrahim Erdoğan öldü. İlpi, Hasan, Cavit, Nazmi, Yücel, Buluthan, Bilal, Zeynep, Ömer, Fintoz öldü...

16-17 Nisan'da gökyüzüne astığımız bayrağımızla, direnimsizle sarstık tüm Türkiye'yi. Sabo'nun seydi. "Çatısaca-ğız Niyazi'lerin, Apo'nların, Haydar'ların yanına geleceğiz" diye onurludu. "Korkaklar" diyor'du Ede yüzlerce işkenciyi. Şehitlerimiz büyüyordu öfkemiz celtatları karşısında.

Ankara, Adana direnimsizliğinde şehitlerimiz yeniden, yeniden kucağımıza. Yalnızca cesaretimizi bulmayı umduk

ülserimizin duvarlarına kanlarımızla yazdığımız inançlarımızı karıştırdık.

Bir kez daha haykırıldı Bahçelievler'de: DEVRİMCI SOLCULAR TESLİM OLMAZI! Son nefesimize kadar dövülen bedenlerimizdeki her kurşun yarası geleceğimizi müjdeli.

Devrimci Solculular. Komutanlar. Döşerkek komutanlara yarısı geleceğe göndüldü. Recai Dincil öldü, İbrahim Yalçın Arkan öldü, Avni Turan öldü.

Ve 1 Nisan sabahı, 30 Mart-17 Nisan Haftasını üç yeni şehidimiz andık. Üç savaşçı şehit düştüler yoldaşlarını anarken. "Devrimci Solcular Teslim Olmaz", "Gelin Teslim Alın" diye haykaran komutanları gibi saatlerce çatıştılar sokak sokak. Devrim şehitlerinin onurlarını omuzlayarak şehit düştüler.

ŞEHİTLER KAMPANYASI

30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma günlerinde şehitlerimiz okul sara-larında gecekondulara, fabrikalardan dış-tu dirençlerine kadar, emekçilerin bulund-uğu her yerde saygıyla anıldılar.

"Şehitlerimiz Devrim Sözü-müz" dedi Türkiye halkları. Ve bugün Çiğha-vuzlar'da asılan kız bayrak ölünken her tarafında dalgalanıyor. Öğrencisinden iş-sişine, memurundan gecekondu halkına kadar herkes, şehitlerimizi yatışmak için adeta yarış iperisinde. Şehitlerimiz onur-muzdur, onurumuzu kavgamızda büyü-türüz.

İSTANBUL

"Bilirdik" "Yok etik" diyor'dılar daha önce kadar. Ama etek binlerce kulcu, pullara, pullara, onlara pankart asma, molotoflama eylemleri, molotofların yak-tığı ateşin ışıltısında haykırılan sloganlar karşısında ne yapacaklarını şaşırıyor.

30 Mart günü Kızıldere şehitleri için, Mahir'leri asıldık pankartlar. İÜ İnşaat Fakültesi, İÜ Merkez Kampüs, İÜ Edebiyat Fakültesi, Yıldız Üniversitesi ve MSÜ'de öğrenci çektir "Kızıldere Son Değil Devrim Yürüyüşüne Süyör" di-yordu, düzenlediği anma törenlerinde.

31 Martta İTÜ Elektronik ve İnşaat Fakültelerinde, İTÜ Gümüşsuyu Kampüsünde, İÜ Avcılar Kampüsünde Devrimci Sol bayrakları asıldı. Gümüşsuyunda asılan bomba sözü veriliş DEV-GENÇ pankartı karşısında polis acizliğini İTÜ'ye kapatarak gösterdi.

1 Nisan'da pankartlar sokaklara taşı-nıyordu. İÜ Merkez Kampüs, Draman, Fındıklıca, Söğütöğme, Beyazıt, Beşiktaş Devrimci Sol Güçler pankartlarıyla donatıldı. Bomba sözü veriliş pankart-ları bir kısmına polis uzunca bir süre yaklaştı.

Hakkı Karahan, Ferda Civelek, Veysel Beyşüren anısına Gazi Mahallesi'nde yakılan ateşin aydınlığına "Hakkı'lar, Ferda'lar, Veyse'ler Olmaz" sloganları haykırıldı. 20 de'virda yapılan gösteriler için saat sonra da Veysel Beyşüren'in bir gün sonra toprağa verileceği mezarlıkta devrim şehitleri için bir anma düzenlendi.

3 Nisan günü, BEM-SEN Genel Mer-kez'i'nde düzenlenen anma, saygı duruş-uya başlandı. Devrim şehidi Nurcu Beyşürin anısı dev şehitler adına yapıtı ko-nuşmadı "Devrimci birliğe olmalıdır.

Hakkı Karahan devrim andı ile uğurlandı

Devrimci Sol/Silahli Devrimci Birlikler Savaşçısı Hakkı Karahan, kırkıncı yaşına özlüme çektiği memleketi Malatya'da 4 Nisan'da toprağa verildi.

Cenazeye katılmı ve törenin yapılmasını engellemek için ailesine baskı yaparak, cenaze zorla ve gizlice gömüldü. Devrimci Karan'ın ailesine ulaşmasını engellemek için polis, ailenin yanına giden bir kişiyi yolu gözetlana alarak arabada bir süre sorguladıktan sonra bıraktı.

Cenazenin gömüldüğünü haber alan devrimci-demokrat yaklaşık 60 kişilik bir grup mezar başına giderek anma yaptılar. Devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra Hakkı'nın devrimci hayatını ve kişiliği üzerine bir konuşma yapıldı. Hep birlikte söylenen marşlarla anma bitir-lirken, üzerinde "Devrimci Sol Savaşçıları Ölümümüz" yazan "Devrimci Sol Güçler" imzalı bir parkart etiket tarafından me-zarın üzerine örtüldü. Daha sonra Hakkı'nın ailesine loş sağ-lığıyla yapıldı. Annesine Hakkı'nın arkadaşları gelişmiş de-nildiğinden "Onlara canım kurban" diyerek, Hakkı'ya ve devrimcilere olan sevgisini ifade ediyordu.

"Ferda'nın, Hakkı'nın izinden Yürüyörüm"

6 Nisan günü, İÜ Avcılar Kampüsü Veterinerlik Fakülte-sinde okuyan Hakkı Karahan ve Marmara Üniversitesi Ata-Eğitim Fakültesi'nde okuyan Ferda Civelek İYÖ-DE'li öğrenci-lerin düzenlediği formlarda anıldılar.

Yapılan konuşmalarda şehitlerimizle olan bağlihtı ve genç-liğin, kendi içinde yetistirdiği şehitlerin izinden gideceği vur-gulandı. İYÖ-DE'ri bir öğrenci, "Şehitlerimiz devrim sözü-

Hakkı, Devrimci Sol Güçler pankartıyla uğurlanıyor.

müz var. Hakkı'ya devrim sözü-müz var. O yüzden hepimizi devrim halayına çağırıyoruz." diyerek herkesi halaya davet etti. Anma halayları başladı.

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsünde yapılan to-run sırasında "Devrim Şehitleri Ölümümüz-Derda'nın İzin-deyiz/İYÖ-DE'li Öğrenciler" pankartı açıldı.

Ferda'nın ve Hakkı'nın mücadelede içindeki yerleri ve devrimci kişiliklerinden anlaşıldığı anmalar, "Devrim Şehitleri Ölüm-ümüz", "Veyse'ler, Hakkı'lar, Ferda'lar Olmaz", "Faşist Kakt-lardan Hesap Sorduk Soracağız" vb. sloganlarıyla bitirdi. ☺

yanında dağalanıyor

Bu kavga da aileler de evlatlarına sahip çıkmalı. Evlatlarını kaybetmemiz acıdır, ancak bunun başka yolu da yoktur. Evlatlarımızı sağ çıkarmazsak kayıplarımız daha fazla olacaktır," dedi. Konuşmalarından sonra, Özgürlük Türküsü eşliğinde kavga yapan türküler söylendi.

3 Nisan'da devrimci, devrimci şiddet eylemleriyle oligarşiden hesap soruldu. Sanayi Mahallesi'nde Yapı Kredi Bankası, Maçka'da Akbank, Zeytinburnu'nda Pamukbank; Haseki'de Yapı Kredi, Çiftelavazlar'da Pamukbank, "Devrimci Sol Milis Güçleri" tarafından molotoflanarak tahrip edildi. Aynı gün Güngören'de Genç İşadamları Derneği yakıldı.

Devrimci Sol Güçler devrim şehitlerini anmak amacıyla İstanbul'da bir gezi düzenledi. 4 Nisan'da yapılan geziye geniş bir ön çalışması olmasına rağmen yaklaşık 700 kişi katıldı.

Özgürlük Türküsü, söyledikleri türküler ve marşlarla kitleli halıya girdi. Kitlelerin coşkusu devrimci hareketin coşkusu bir bir göstergesiydi.

Eylemlerimiz 5 Nisan'da da sürdü. Bahçeelievler Renal-Altı Bayıl saat 20.15 ailesinde milis tarafından molotoflanarak yakıldı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı atan grubun molotoflağı bayının, bir süre önce üç Devrimci Sol gerilla komutanını katlettiği yerin yakınında olması da eyleme ayrı bir anlam katıyordu. Aynı saatlerde Yenibosna Garanti Bankası ve Merit Yapı Kredi Bankası da Devrimci Sol Milis Güçler tarafından molotoflanarak tahrip edildi. Yenibosna'da molotoflanarak tahrip edilen çıkan yangınlar gücüne büyüyen, iftaye taşıyan kles sonucu söndürüldü. Üst üste gelen eylemler karşısında ne yapacağını bilmeyen polis, yoldan geçen ilgili işsiz bir çok kişiyi gözaltına aldı.

İstanbul'da hemen her gün gerçekleştirilen molotoflama ve bombalı pankart eylemlerinin ardından gezetirmiş arayan bir kişi, eylemleri Devrimci Sol/Halkın Milisleri adına üstlenirken, konuşmasını şöyle tamamladı: "30 Mart-17 Nisan

ŞEHİTLERİMİZ İÇİN BİR ARADAYIZ-Analar, işçiler, memurlar, geçekendular onları anmak, yaşatmak için omuz omuzlar.

Devrim Şehitleri Haftası nedeniyle şehitlerimizin anısına tekerli burjuvazinin bir dizi kurum ve kuruluşuna karşı sâidin düzenledi. Eylemlerimiz hafta boyunca sürecekti. DEVİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR- HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ/DEVİRİMİ SOL"

Kampanya boyunca "30 Mart-17 Nisan Şehitleri Yaşiyor, Savaşımız Sürüyor", "Bayrağımız Ülkenin Dört Bir Yanında Dağalanacak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı Devrimci Sol pankartları İstanbul'un hemen tüm mahallelerinde asıldı. Yenibosna merkezi ve Aygaz Durağında, Gazi Mahallesi'nde Karayolları merkezinde ve Köprü Durağında, Zeytinburnu Yeşiltepe, Esenler son duvar, Pendik'te asılan Devrimci Sol imzalı pankartlar, devrimci şehitlerini yaşıtlar.

10 Bayazıt Kampüsü'nde İYÖ-DE'LERİ ve Devrimci Gençlik Hareketi'nin ortaklaşa düzenlediği anma, devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. "Şehitlere Devrim Sözümüz Var-İYÖ-DE'LERİ",

"Nurettin Doğas Kavgamızda Yaşıyor"16 Haziran YGH" pankartlarının asıldığı anında, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Devrimci Sol-SDB savaşçıları Hakkı, Ferda ve Veysefin yaşadıklarının anlatıldığı konuşmalarla süren anma, Bize Ölüm Yok Türküsüyle sona erdi.

ÖMLKİ öğrencileri Gaziosmanpaşa Kültürel Dergisi bürosunda tüm devrim şehitleri için bir anma düzenlediler.

Devrimci sloganlar pankartlarında, anımlarda, gösterilerde, duvarlara taşındı. Yenibosna'nın Fevzi Çakmak, Çobançeme ve Zafer mahallelerinde, Altınehir, İktelli, Bayramtepe'de, Gazi Mahallesi'nde Zübeyde Hanım son duvar, Baraj bölgesi, Karayollarında, Zeytinburnu, Çirpici ve Tepebağ'da, Bayazıt, Fatih, Süleymaniyeli, Sarıgözü'de, Ümraniye'de, Kartal'da, Üsküdar'da, Beykoz'da, Kartal Gölüsu'nda, Pendik'te, Gebze ve Darıca'da, Şahintepe'de, Sarıgazi ve Samandıra'da, Ümraniye'nin Ömek, Esatpaşa, Dudullu ve Birlik mahallelerinde Devrimci

Sol imzalı sloganlar, duvarlara devrime ve şehitlere inancı işlediler.

Yine İstanbul'da Ümraniye Esatpaşa, 1 Mayıs, Birlik Mahallesi ve Sarıgazi'de, Kartal Gölüsu'nda, Şişli, Çaylağan, Armutlu, Nuretepe mahallelerinde, Altınehir, İktelli ve Bayramtepe'de, Zeytinburnu, Bayazıt ve Esenler ile birçok üniversite 50 binin üzerinde özel sayı dağıtıldı.

İZMİR

İzmir halkı, Hamiyet'leri, Faruklar, Olcay'ları, Kahraman'ları yarattığı direnişlerde tanıdı. Bu yüğü evlatlarının yarattığı değerler, İzmir'de Devrim Şehitleri Kampanyası'nda bir kez daha yaşatıldı. Devrimci Sol Milisleri tarafından 30 Mart'ta Yamanlar, Gütepe ve Balçova'ya Devrimci Sol bayrakları asıldı. Yine milisler tarafından Toroslar'da kamu kuruluşuna ait bir servis aracı molotoflandı. Ertesi gün Buca, Şirinyer ve Karabağlar'da "Kızıldere Son Deği Şavası Sürdürüyoruz" yazılı pankartlar asıldı.

Ege Üniversitesinin duvarları 30 Mart'ta EYÖ-DE'LERİN ağı ve pullarına donatıldı. Düzenledikleri anma töreniyle izmirli öğrenci gençlik şehitlerini anındırdı.

ANKARA

Ankara'da Devrim Şehitleri Haftası'nda devrime anca inanç ve kararlık sloganları, pankartları ve molotof eylemleri bir kez daha yakıldı.

Devrimci Sol Güçler, 29 Mart'ta basına "Unutmadık Unutmayacağız" başlıklı "Her Şey Birliğimiz, Geleceğimiz ve Zaferimiz için" diyerek verdikleri ilanla başlattılar kampanyayı. Aynı gün ağşam saatlerinde 4. cadde'de bulunan Emek İş Bankası, Kızılpazarı'daki Keçiören Ziraat Bankası, Kıbrıs Caddesi'ndeki İnşaat İş Bankası, Sıtele'deki Yapı Kredi Bankası, Bakıtkent İş Bankası ve Hoğdere Caddesi'ndeki Şekül Ayrancı İş Bankası molotoflanarak tahrip edildi. Devrimci Sol tarafından üstlenilen molotoflama eylemleri

Almanya'da Şehitleri Anma Gecesi

Şehitlerimizi zafer marşlarımızla taşıyoruz

30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma Günleri'nde, Almanya'nın Wuppertal şehrinde düzenlenen bir gece düzenlendi. Yaklaşık 3500 kişinin izlediği geceye Grup Yorum-Grup Ekin, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, Nihat Behram, Ali Asker ve FOSEM (Fotoğraf ve Sinema Emekçileri) türküler, marşları, oyunları, şiirleri ve dia gösterileri katıldılar.

İç ve dış düşmanların, devrimci harekete ve önderliğe saldırılarının boylesine yoğunlaşarak ve bunlara rağmen devrimci savaşın gücüyle yükseltildiği bu dönem, şehitlerimiz hak etdikleri biçimde anılabilmek ayrı bir değer taşıyor.

Gece kendi içinde bölümlere ayrılmıştı; Kızıldere-Ölüm Orucu-12 Temmuz-17 Nisan-Malatya Şehitleri-Kayışlar-İskence-Şehit Gazeteciler-Önderlik ve Mücadele Sürüyor, Sürdüreceğiz bu bölümlerin başlıcalarıdır. Her bölümün konuyla ilgili marşlar, türküler, şiirler ve diyaloglar beslendi, işlendi.

Geceoden önce Alman polisinin Türkiye'yi aratmayacak biçimde engellemeye çalışılan bir sonuç vermedi ve izleyicinin de oğun ve düzeyli katılımıyla gece başarılı bir şekilde sürdü. FOSEM'in hazırladığı, devrim şehitlerinin günlük yaşamlarından görüntülerin yer aldığı sine-

ALMANYA-Bizlerin türkülerinde, sloganlarında şehitlerimiz, savaşçılarımız, önderliğimiz var.

vizyon gösterisi gecanın en ilgi çekici ve etkileyici bölümlerinden.

Grup Yorum ve Grup Ekin, aralarında ÖzgürlükTürküsü'nün de bestelerinin bulunduğu parçalarıyla susmayan, susturulamayan yuneklere seslendirdiler. Ayşe Gülen Halk Sahnesi, Ölüm Orucu dönemini anlatan

"Direniş, Ölüm ve Yaşam" ve Kürdistan'da yükselen ateşleri anlattığı "Adı Yasak Ülke" adlı oyunlarıyla geceye renk kattılar. Ali Asker türkülerle, Nihat Behram şiirleriyle geceyi onurlandırdılar. TAYAD Başkanı Gülen Şegen yaptığı konuşmasıyla yuneklere inancı yükseltti. Konuşmasının bir bölümünde şöyle diyor; "Şehitlerimiz yarattığı değerleri, gelenekleri yok etmeye, çürütmeye kalkışanlar biz anaların bedellerimizle ördüğü bankatları, çarptı, çarpacak" Binlerce izleyici şehitlerimizle yaratılan umudu, coşkuyu ellerinde ki Devrimci Sol flamalarıyla "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Haklıyız Kazanacağız", "Her Şey Birliğimiz, Geleceğimiz ve Zaferimiz için" sloganlarını taşıdılar.

Ve gece beklenmedik bir sürprizle sona erdi. Devrimci Sol Önderi Dursun Karataş, sesi ve görüntüsü sinerjizyon perdesinden halkına seslendi. Yaklaşık 15 dakika süren konuşmasında şehitlerimizin yarattığı ve yükselttiği değerleri, savaş geçergini, kontrolleri ve darbecilerin yıpratmaya çalıştığı hareketin her geçen gün güçlenerek mücadeleyi sürdürdüğünü anlattı. Önderlik hakkında çıkarılan spekülasyonlara cevap ver-di.●

rinden sonra Mamak Nato Yolu civarında polis, mahalleyi abluka altına aldı.

Belediyeye emekçileri şehitlerine, BEM-SEN Ankara Şubesi'nde düzenledikleri anma töreniyle sahip çıktılar. Aynı gün Ankara Üniversitesi Cebeci bölgesine ve Hacettepe Sağlık Hizmetleri Yüksek Okulu'na Devrimci Sol imzalı pankartlar asıldı.

31 Mart'ta Devrimci Sol Güçler, SBP'de Ayta Yavincık ve Sedat Yavincı'nın de imzalarının yer aldığı bir basın toplantısı yaptılar. 31 Mart 1993 Yükseltepe'de Şehitleri'ni "Şehitlerimiz Onumuzdur, Yaşamız Onlarımızın Dursun Kardeş Devrimci Sol" imzalı yazımlar yapıldı. Ayrıca 4 Nisan 1993 günü Piyangötepe'de de 10 ayrı yerde Devrimci Sol imzalı yazımlar yapıldı.

Atapark, Yükseltepe, Ufuktepe, Şentepe'de 6000'e yakın Özel Sayı dağıtıldı. Kuşlamarla yapıldı. Ufuktepe, Yükseltepe'de, Keçiören Halk-Devir "Şehitlerimiz Devrim Sözümlü Var", "Bayrağımız Üçüncü Dönem Her Tarafında Dalgalandıracağız" yazılı afişler asıldı.

Aynı gün Ankara'nın birçok duvarı, savaştan süregelen vurgulan Devrimci Sol imzalı yazımlarla donatıldı. Yahya Kemal Beyatlı, Yıldırım Beyazıt, Ulubey, Çankaya Anadolı, Dikmen, Şokullu, Sincan, Fatih İbni Sina İstasyonları ve Sitaler'de, OSTİM, İktisat, Yenidöğün semtlerinde, Belgrad, Yıldız Yıl merkezi yerine, Tepecik, Akdere, Kayas-Yeşil Bayır mahallelerinde, İbni Sina Hastanesi, HÜ Sosyal Hizmetler Yüksek Okulu'na, HÜ Merkez ve Beytepe Kampüsü'ne, Ankara Üniversitesi'ne Devrimci Sol imzalı "Savaşımız Sürüyor Şehitlerimiz Yaşıyor", "Şehitlerimiz Yaşayan Devrimci Sol Savaşıyor", "Bayrağımız Üçüncü Her Tarafında Dalgalandıracağız", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Şehitlerimiz Devrim Sözümlü Var", "Halkın Haklıyız Kazanacağız", "Devrimci Sol Güçlerimiz Ölümsüzdür" vb. sloganlarla duvar yazımları yapıldı.

1-2 Nisan tarihlerinde de özel sayılar, kuşlamarla kaplı Ankara'nın dört yanını. ASKİ merkezi, Zafertepe, Östım Sanayi Sitesi, Ulus İçişleri Pazarı, Ulus Hali, Sitaler, Belgrad, Yıldız Yıl, Çankaya Belediyesi, Altındağ Belediyesi, Mamak Belediyesi, İbni Sina Hastanesi, Ankara Tıp Fakültesi, Cengiz Han Mahallesi,

ŞEHİTLERİMİZ GELECEĞİMİZDİR-Kır gırillasi şehitlerim Tuncay Geyik'in evindeki anma, geleneklerimiz geleceğimiz birleştirildi.

Mutlu, Fahri Korutürk, Tepe, Yeşil Bayır, Tuzlu Çayır, Ege mahalleleri, yazımla yapılan tüm üniversiteler, Abidin Paşa, Kurtuluş, İnönü, Aktepe İstasyonları, Belgrad ve Yüzcü Yıl bölgelerinde 40 binin üzerinde özel sayı dağıtıldı ve on binlerce kuşlama yapıldı.

5 Nisan günü ise Altındağ'da Sakalılar Köprüsü'nde "Yolumuz Kızıldere'dir, Çitchevalar'da Döşenilerin Yoludur", Mamak Kayas bölgesine "Şehitlerimiz Devrim Sözümlü Var", Mamak Akdere'de "Kutlamların Hesabını Soracağız", Keçiören Aktepe, Keçiören EML'ne "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", Gazi Üniversitesi Mimarlık-Mühendislik Fakültesi, HÜ Beytepe, Merkez Kampüslerine "Savaşımız Sürüyor, Şehitlerimiz Yaşıyor" sloganları yazılı Devrimci Sol pankartları asıldı.

5 Nisan Şentepe son durak ve Etik Arayış son durak ŞEHİTLERİMİZ ONUMUZDUR DEVRİMCI SOL imzalı iki pankart asıldı.

6-7 Nisan günlerinde de Ankara Hastanesi ve Cebeci Tıp Fakültesi'nde Devrimci Mücadelede Memurlar tarafından "Şehitlerimiz Devrim Sözümlü Var" afişleri asıldı. Yine Ulus, Kızılay ve Çankaya bölgelerinde "Şehitlerimiz Devrim Sözümlü Var", "Bayrağımız Üçüncü Her Tarafında Dalgalandıracağız", "Savaşımız Sürüyor, Şehitlerimiz Yaşıyor" slo-

ganlarının yazılı olduğu 40 afiş, Devrimci Mücadelede Sanatçılar tarafından asıldı. ÖZGÜR-DEĞİR, BEM-SEN, Tavr (ESM)'de de devrim şehitleriyle ilgili anma ve söyleşiler düzenlendi.

ESKİŞEHİR

30 Mart gecesi Eskişehir Hamam Yolu Caddesi'nde bulunan Türkiye İş Bankası Porosuk Şubesi, Kızıdere katliamının yıldönümü anısına molotof koldeli atılacak tahrir edildi. Devrimci Sol, eylem "Eylemimiz bundan sonra da sürecektir" diyerek üstlendi. Bankamatik makinesinin büyük oranda tahrip olduğu olay yerinde bir ağırlama yapar Ermiş Müdürlü İsmail Taşgala "Der üş-beş kişi, bunları tanyoruz, büyütecek bir olay değil" dedi. Aynı gece Ermiş Müdürlü İsmail Taşgala'nın emriyle şehide operasyon düzenlendi. Molotofla eylemlerinden sonra Eskişehir'in bazı mahallelerinde Devrimci Sol imzalı yazımlar yapıldığı da görüldü.

31 Mart günü Eskişehir'in birçok mahallesinde Devrimci Sol imzalı "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" ve "Haklıyız Kazanacağız" sloganlarının yer aldığı otobüs durakları, Ertesi gün Kızılay otobüs durakların karşısına bomba süsü verilmiş, Devrimci Sol imzalı pankart asıldı.

1 Nisan günü ise Kızılay otobüs du-

rakların karşısına Devrimci Sol imzalı bomba süsü verilmiş pankart asıldı.

2 Nisan'da Gültepe ve Yıldıztepe çekiminde mahallelerinde Devrimci Sol tarafından "Haklıyız Kazanacağız" ve "Şehitlerimiz Hesabını Soracağız" yazımları yapıldı.

5 Nisan'da da öğle saatlerinde üniversite yolundaki Bağlar Caddesi'ne "Devrim Yürüyüşümüz Engellenemez Devrimci Sol" imzalı pankart asıldı. Tıp Fakültesi yolunda "Devrimci Sol Şehitleri Ölümsüzdür Devrimci Sol" imzalı yazımlar yapıldı.

7 Nisan'da İİBF Kantine'nde Eskişehir Dev-Genç imzalı pullarımlar yapıldı. Bir gün sonra ise rektörlük binası civarında görülen pullarında ise "Bahçelievler Katliamının Hesabını Olacağız Soracağız Dev-Genç" yazılıydı.

Ayrıca kampanyaya ilgili olarak Afyon ve Kutahya'da Mücadele gazetesine özel sayıları yayın olarak dağıtıldı.

ELAZIĞ

Bütün alanlarda şehitlerimiz sahip çıkmamın önemini anlatıldığı yoğun propagandası yapıldı. "Devrim Yürüyüşümüz Sürüyor" kasetliye video gösterileri düzenlendi. Devrimci Sol Güçler tarafından cezaevlerine, DOK'ları ve sosyalist basına karpostalarda gönderildi.

Özel sayılar Fıztıyıcakmak, Yıldızbağları, Yenimahalle, Rızaevler, Esentepe ve İzzetpaşa mahallelerindeki halka yaygın bir şekilde ulaştırıldı.

Kadıköy Kızıltopraklar'ın da Devrimci Sol savaştan süregelen katliamından sonra Devrimci Sol Güçler "Ellerini devrimciler kanna bulayınlar hiçbir zaman halkın belleğinden silinmeyecektir. Halk yaygın olarak anı unutmaz. Asalak, şaklatan ve namustan yoksun suçlu ruhlu güçlerin hesap verecekleri günler uzak değildir" şeklinde bir basın açıklaması yapıldı.

Ayrıca, Yenimahalle ve Üniversite mahallelerinde DEV-Genç imzalı "Devrimci Sol Savaşımız Ölümsüzdür", "Şehitlerimiz Yaşayan Devrimci Sol Savaşıyor" sloganlarıyla duvar yazımları yapıldı.

SAMSUN

İstanbul Bahçelievler'de yapılan katliamın kırk yılını Samsun bulundukları 27 Mart günü bir anma yapıldı.

Kondulu emekçiler şehitlerinin adlarını ağaçlara, parklara, meydanlara yazıyorlar

Küçükarmutlu'da mafyalıya soyunarak bazı yerleri parsellemek ve ev yapma işi yapan polis karakol halkı şehitleriyle direniyor. Polis'in "Biz istediğimiz yere ev yapma" tehditleriyle yoldanlara çalıyorlar. Geçenlerde emekçileri, "Polisin ev yapmasına izin veremeyeceğiz" diyerek yanıt veriyorlar.

İşkencecilerin ev yapmaya kalkıştı, topraklara ağaç diken kondulu emekçiler, fidanlığı şehitleri Hüsnü İşeri'nin adını verdiler. Fidanlığın hemen yanbaşıda düzenledikleri çocuk parkıyla ölümsüzleştirildi Sevcan'ın. 30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma Gününde şehitlerine sahip çıkmamın gününü taşıyorlar.

4 Nisan'da gerçekleştiren ve Sarıyer Belediye Başkan'ının da yer aldığı açılışa, tüm devrim şehitleri anısına yapıldığı duvarla bulundukları Grup Özgürlik Türkü, Sevcan gibi belediye'deki türkiyi de getiren, Sevcan gibi Amutlu'da doğan kardeşlerinin ve tüm Amutlu emekçilerinin yüreklerine yeniden kaban orke kasırsı, daha sonra seslendirildi Kürte-Türkiye eğilme le halya durdu

Belediye Başkanı: "Biz 7 defa yıkıldık, şiz 8 defa yap-

Ülkemizin en büyük meydanlarında onların adı olacak, güzellikleri onlara adayacağız.

tiniz. Demek ki bu işi polisleri tedbirlerle olmayacağını bütün dünya görüyor" derken çok yalın bir gerçeği de vurguluyor.

Evlet, binlerce polise, çekiyekyle "rambolara", panzerlerle 10 kez de kusatışla, bütün güçleriyle saldırm

konduların yerle bir etmeler de, Küçükarmutlu halkı ellerinde taşıyor ve sosyalista yine dikilecek parklarına. Şehitlerini yüzdüştü birakıp gideceklerini kimse sanmasın. Açılış töreninde Amutlu halkı adına konuşan çekimdeki şehidi Hüsnü İşeri'nin eşi Güldane İşeri, "Örgütü halkın pözmeyeceği sorun yoktur. Geçenlerde halkının şehidi olan eşi Hüsnü İşeri Fidanlığı ve Sevcan Çocuk Parkı, şehitlerimiz sahip çıktığımızın göstergesidir" diyor. "BİRİMLİĞİMİZ GELECEĞİMİZDİR" sloganı meşale oluyor dilinde. Ve tüm emekçilerin yüreklerini tutuşturuyor. Şehitlerine sırtlarını dönmeklerini kimse sanmasın.

Bundan böyle Küçükarmutlu'ya yolu düşenlere, Hüsnü İşeri Fidanlığı'ndan Çamların, köknarların, çınarların en güzelleri sürgün verecek.

Çocuklar, Sevcan'ın koşacakları cıvı cıvı. Selekten tüm İstanbul'u kuşatıyor. Sevcan, panzerin yörünge nesi azlığına anlatılacak bütün çocuklara. Susunmayacak, durmayacak yörünge "Amutlu'da doğdum ben" diye haykırarak. "Biz de Amutlu'da doğdum", "Bizim adımız da Sevcan" diye soluklanacak İstanbul'un tüm kondulu çocukları.

30 Mart günü Bafra'da bir yıl önce ölen TKP-B üyesi Abdullah Demirler, mezarının başında tüm Devrimci şehirli birliğe Devrimci Sol Güçler ve dava arkadaşları tarafından anıldı.

BURSA

Öğrenci gençlik yurt ve fakülte duvarlarını devrim şehitlerinin fotoğraflarıyla donattı. Uludağ Üniversitesi'nde özel sayılar dağıtıldı ve kuşaklar yapıldı.

Kızıltoprakta 1 Nisan günü üç Devrimci Sol savaşçısının şehit düştüğünü duyan UL-DEP'ler, ertesi gün İBB Kanlında yaptıkları forumla şehitlerini anılar. "Şehitlerimiz bıraktığı mirası kışkırtıcı koruyarak onların yeni mutlaka dolduracağız" diyen öğrenci gençlik, yaptıkları sınıf konuşmalarıyla tüm öğrenci kesimle şehitlerini devrimci yaşamını ve onları mücelessinin anlatırlar.

"Heplimiz Birer Bülent Ülkü Olacağız"

Uludağ ÖZGÜR-DEP'ler, UL-DEP'ler, Devrimci Mücadelede Memurlar, Devrimci Mücadelede İşçiler, Genlik halkı 4 Nisan günü Bülent Ülkü'nün mezarının başında bir arma düzenlediler.

Polisin sabahın erken saatlerinde, Gemlik Karacaali yolunu kesmesi, jandarmaların mezarlık çevresini kuşatması insanların anmaya katılmalarını engelledi.

Kavgaya yüreklerle büyüyor

"nice sarp yerden geçildi
buraya kadar
ve buradan
daha da dikleşecek
diş diş, dövüşe dövüşe
yürünecek"

Evet, diş diş, dövüşe dövüşe yürünüv. Ve cenneti yarızıncı indirmek için yürüttüğümüz amansız kavgaya sarılınca topla tüfele değil, yürekle büyüyor. Daha fazla cüret ve daha fazla cesaret ile kuşanan genç yürekler sarıyıyorlar düştükleri toprağı.

3 Nisan '93... Şehitlerimize verdikleri sözü yerine getirmek için her adımıca katışarak, son memlemlere kadar savaşarak şehit duvarı Devrimci Sol SDB savaşçılarından Veyssel Beyşürin toprağı veriyor.

Gazi Mahalleli yüzlerce polisin kuşatması altında. Cezazenin yakıldığı kulamsı avlanışa ulaşmak isteyenler, bütün bölgeyi kuşatan polisler tarafından geri çeviliyor. Cami avlanışa ancak Veyşefin yakınına, mahalleli kadınlar ve çocuklar girebiliş. Cezazenin bir gün önce polis tarafından gizlice gömülmek istendiğini ve bunun için Veyşefin amcasına baskı yapıldığını söylüyor bir yakını. Bir başkası "Annesine bile göstermek istemediler" diyor, "Biz sahip çıkamayız diye ellerinden geleni yapıyorlar. Bunlar insan değil, hayvan. Ama gımdı bizi dilim dilim doğrasalar bile biz yine sahip çıkacağız."

Çamurlu sokaklarında koştuğu, bildir dağıtıyor yazılamaya çıktığı Gazi Mahalleli Veyşefi konuşuyor. Onun bıraktığı yerdem devam eden genç yoldaşları bildirdi dağıtmaya, yazılamaya devam ediyorlar.

Cenaze mezarlığı doğru yola çıkılıyor. Ve daha ikinci sokağın başında Veyşefin bir duvar yazısıya selamlıyor: "Devrim Şehitlerini Saygıyla Anıyoruz-Devrimci Sol". Cenazenin toprağı verile-

yemedi. Bülent Ülkü'nün mezarı karafililerle süslenirken sonra, tüm devrim şehirli için saygı duruşunda bulunuldu. Bülent'i anlatan konuşmalar yapıldı. Bülent'in mücelessin ve dirençsin onunla aynı kavgağı paylaşan arkadaşları anlatıldı. Yaptıkları konuşmada "Devrim yürüyüşümüzü Bülent Ülkü ve onun bir direnerek bize yeni gelenekler bırakan şehitlerimizle sürdürüyoruz. Olgarışının ve içimizdeki düşmanın tüm saldırılarına rağmen bu yürüyüşümüzü kimsede engellemeyecek. Ve halklarımız verdikimiz devrim sözünü mutlaka gerçekleştirecek, hepimiz birer Bülent Ülkü olacağız."

"Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-Devrimci Sol Güçler" yazılı pankartın açıldığı anında "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Halkımız Kazanacağız" sloganları atıldı ve "Bize Ölüm Yüğü" türküsü söylendi.

Anmadan sonra ise, jandarma ve sivil polisler kimlik araması bahanesiyle anma sırasında çekilen fotoğraflara el koydular. Ancak bu kimsede etkilemedi. İnsanlar Karacaali Köyü'nde Bülent Ülkü'nün ailesini de ziyaret ettiler.

Polis Gemlik'e doğru yola çıktığında 4 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınlardan bir saat sonra serbest bırakıldı.

DIYARBAKIR

Öğrenci gençlik devrim şehirlerine gerçekleştirdiği çeşitli etkinliklerle sahip

çıkı.

1 Nisan günü Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi ve kampüste devrim şehirli ile ilgili bildiriler dağıtıldı.

6 Nisan günü Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Fen Fakültesi, Meslek Yüksek Okulu ve Hukuk Fakültesi'nde devrim şehirli'nin fotoğraflarının ve devrim şehirliyle ilgili yazıların bulunduğu panolar hazırlandı.

7 Nisan'da özel sayılar öğrenci gençliğe ulaştırıldı.

GAZİANTEP

Şehrin birçok mahalle ve semtinde devrim şehirli hatısalına ilişkin özel sayılar dağıtıldı. Devrimci Sol Güçler tarafından "30 Mart Kızıldere Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı bir pankart asıldı.

ADANA

30 Mart'ta Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde DEV-GENÇ imzalı "Kızıldere Son Değil Savaşımız Sürüyor" pankartı asıldı. Aynı gün TODEF'i öğrenciler tarafından kuşaklar, 31 Mart'ta ise TODEF imzalı yazılamalar yapıldı.

İstanbul Bahçeçiler'deki Devrimci Sol savaşçıların katledilmesini kuran Adana ÖZGÜR-DEP Başkanı A. Mustafa Ocalan, İHD Adana Şube Başkanı C. Kemal Tunc, ÇHD Adana Şube Sekreteri Av. Ali Akıncı ve Osmanlıye ÖZGÜR-

DER Üyesi M. Ocal Çelik ortak bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamalarında yazışmaz infazların son bulmasını istediler.

Adana, Mersin, Eymir, Hatay'da tüm mahalle ve alanlarda benzerce özel sayı dağıtıldı, kuşaklar yapıldı.

Adana'da 5 Nisan günü devrim şehit Mehmet Mart'ın Düziçi Ellek Kasabası'ndaki mezarını başında anma yapıldı. 7 Nisan günü sabah 8.30 dolaylarında ise Atilla Altıkakt Köprüsü'nde Devrimci Sol Güçler imzalı "30 Mart-17 Nisan Devrimci Şehitleri Ölümsüzdür" pankartı asıldı.

8 Nisan'da DEV-GENÇ tarafından Çukurova Üniversitesi'nde motiflamaya yönelik gerçekleştirildi. "Şehitlerin Hesabını Sorduk, Soracağız" denildi.

KIRŞEHİR

30 Mart'ta devrim şehidi Barbaros Kadıoğlu'nun mezarının başında bir arma töreni düzenlendi. Devrimci Sol Güçlerin öncülüğünde yapılan anma saygı duruşu yapıldı. Mezar kırmızı karafililerle süsüldü. Anma, yazar konuşmaların ardından "Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor" sloganıyla sona erdi.

CANAKKALE

Canakkale merkezine "30 Mart'ı Unutmadık Kızıldere Şehitleri Ölümsüzdür-DEV-GENÇ" yazılı, bomba süsü verilmiş pankart asıldı. ⚡

Veyşef, Ferda, Hakkı korkutuyor olgışını. Çünkü onlara emekçiler sahip çıkıyor.

ceği Gazi Mahalleli mezarlığına gelindiğinde polis kuşatması daha da sıkılaştı. Oyle ki, koskoca mezarlık öyle beşer mezarı arıyala diziilen çevik kuvvet polisiyle çembere alındı. Hatta mezarlığın etrafı daha seyrek ilkim bir çemberle tutulmuş durumda. Giritte özel hareket timleri, siyasi şube polisi yürüyor. Aileler ve otobüsler gelenler dışındaki mezarlıya yaklaşıyorlar bile. Polis telsezinde nereden birkaç yerdem gözaltına alınlardan olduğu duyuluyor.

Veyşef toprağı verilirken annesi son kez görmek istiyor. Yüzü açıyıyor Veyşef. Ve mezarı çevreleyen yoksul Kürt kadınlarından açığlar yükseliyor. Kadınlar, çocuklar, gençler, mezarlığı girebilen 100'a yakın insan, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganıyla uğurluyorlar Veyşefi.

"DÜRÜSTÜ, NAMUSLUYDU HAKSIZLIĞA RAZI GELMEZDİ"

SDB savaşçısı Veyşef Beyşürin cenazesi toprağı verildikten sonra, şehit ailesinin de katıldığı bir toplantıda devrim şehirli anılıyor.

Malatya dağlarında şehit düşen kır gençlilerinden Tuncay Genç'in ailesinin ev sahipliği yaptığı anında, Tuncay'ın annesi, elim open gençleri oğlunu, kızla-

yım. Benim dalım, fidanımdı. Dürüstü, namusluydu. Haksızlığı razı gelmezdi. Daha ne diyeyim."

CADDELER MOLOTOFLARLA AYDINLANDI

3 Nisan, saat 20.30... Gazi Mahalleli... Krılan bir şişen sırası ve parlayan alevler eylemin başladığını duyuruyor. Bir anda dolan sarpın çabdesi ikinci molotofun büyüttüğü alevlerle patlıyor ilk slogan: "Veyşefler, Ferda'lar, Hakk'lar Ölümsüzdür". Gösterimin önünde açılan pankart karınlık caddede birbiri ardınca patlayan molotoflarla aydınlanıyor. "Devrimci Sol Savaşçıları Ölümsüzdür/Devrimci Sol Güçler"

Caddeye yayılmış bir şekilde yürüyen 30-35 kişiden mahalleli ayağı kaldıran bir ses yayılıyor. "Olgarışın, Darbecilerden Hesap Soracağız" Gazili emekçiler daha bugün toprağı verdikleri Veyşef için yürüyorlar. Ötke ve karınlık alevler caddede.

Yaklaşık 200 metre boyunca sloganlarla kat edilen caddede, atılan molotof kokteyliyle alevlerin bir zincir gibi uzanıyor geride doğuyor. "Yaşasın Önderimiz Dur-son Karatag", "Halkımız Kazanacağız" sloganlarından sonra pankart bir duruşa sikiyor. Eylem "Yaşasın Devrimci Sol" sloganlarıyla sona eriyor. ⚡

ALEV ALEV YÜKSELİYOR KAVGA-Şehitlerimizin ölümsüzlüğünü bu alevler simgeliyor.

Kürt halkının kurtuluşu uzlaşmadan değil "mücadeleden geçmektedir"

Ayaklanma çağrısından

Barışçı Newroz'a

1992 Newroz'unda PKK'nın taktiği '93'ten farklıydı. O dönem Newroz'u sahiplenen ve devletin dayatmalarına karşı çıkan bir tutumun yanında, daha da ileri gidilerek Newroz öncesi ayaklanma çağrıları yapıldı.

"Her şey topyekün bir halk savaşı için; parolamız budur. Hazırlıklarımızı tam yapın. Görevlerimizi iyi kavrayın. Ve mücadele başarin. (...) Silahlıların! Her kov bir ayaklanma merkezi, her ev bir çatışma mevzi, her ale bir gerilla-sehirdan birliği haline getirilsin. Dagda yayılan gerilla eylemlerine köyden geçen, devletin varlığını yitiren silahlı şehirdanları gelistirerek karşılık verin. (...)

Gizli yeraltı depoları yapın. Buralara bol miktarda erzak depolayın ki, yarın düşmanımız bizi açlık tehdit edmesin. Her köyün, her evin depoları olmalıdır. Hava saldırılarına karşı yeraltı sığınakları, tüneller yapın. (...)

Eil silah tutan herkes en yakın gerilla birliğine katılın. (ARGK Merkez Askeri Konseyi- Mart 1992- Senwubun- Mart 1992- Sayı: 123, syf:13)

Ayaklanma, silahlıma, halkın savaş çağrısına elbette her silahlı hareketin sorunu. Ancak ayaklanma taktiği ile her zaman oynanacağıydı. Mücadele gazetesini okuyan aylar önce fide etmiş. Nitekim, bu taktiğin süzme denk dümeğide daha sonra da görüldü.

Geçen yıl aynı dönemde ayaklanma çağrısı yapan PKK, bir yıl sonra 1993 Newroz'unda ise şu çağrılar yapıyordu:

Ancak PKK, KUM ile Avrupa ve dünyaya başlattığı ama başarılmadığı diplomasi politikasını "ateskes" ile yapmak istemektedir.

"Siyasal açılım"a destek için uzlaşmanın kapılarını bu taktiklerle açmayı deniyor ki bu politika tehlikelidir ve silahlı savaşın pazarlık unsuru haline getirildiği her yerde sonuç tam bir trajedi olmuştur.

"... Halkımızın özgürlük tutkuları gelişmiştir. İster ser bir baskı içinde olsun, ister izin verilmiş mülaka çeşitli gösterilerle kendini hissettirecek, kendi gysileri, renkleri, türükleri, çağları ile meydana çıkacaktır. Milli bayram havası içerisinde karşılanacaktır Newroz. Ve mümkün olduğunca barışçıl bir biçimde geçirilmeye çalışılacaktır. (abc) "Halkımız Newroz'u barışçıl kutlayacak" (A.Öcalan, Yeni Ülke, Sayı:125 14-20 Mart 1993, syf:5)

Bir yıl önce ayaklanma çağrılarını yaparın, Newroz eylemlerini üstlenmek için özel sayar çıkarınlar, savaş ilançılar yayınlaysınlar ve savaşı boykotladırnktan söz edenler, bu yıl söylediklerini unutmış görünüyorlar. Geçen yıl yazılanlar, kendileri söyleyemmiş gibi "barışçıl Newroz'dan", "kım dokmemek'ten söz ediyorlar.

Bu bir yıldı ne değildi diye sorulabilir. Bu yılı Newroz şu açıdan önemliydi: Bir yandan, devlet Kürt halkı Newroz'u kutlamasına, Newroz mücadelesine bir aşırma denemi olmasını diye her tür tedbir alırken, Kürt ulusal mücadelesini geriletme-

ye çağırırken Newroz'u ciddi ve yaygın bir şekilde kutlamak devlete cevap olacaktı. Özellikle devletin Irak Kürdistanı'ndaki saldırıları sonucu yaralama çağıştı bu halkı ancak boyası bir gülmeye çıkışa bozulabilirdi. Newroz, savaşın boyutlanmasa, teslimiyete karşı bu mücadele günü olarak şekillendi. Ve en önemlisi de Kürt halkı bu milli bayramını, mücadele ve dayanışma gününü, yüzleri bulan şehitleriyle kazandı. Daha geçen yılın Newroz kutlaması unutulmadı.

Devlet, PKK "barışçıl Newroz" isterken Newroz günü Cizre'de, insanları soğakça gültüğünde "bu sokaklar sizin değil, devletin" diyerek insanları engelliyor ve özel tim sokakta kılıç üzü gruplar halinde dolatılmasına bile müdahale ediyordu. Yine Adana'da, İstanbul'da Newroz'lara saldırıyor ve katliam yapıyordu.

Geçen yıl ayaklanma çağrısı nasil o sürece denk düşmüştü ve bundan mücadele zarar gördüğüne bugün de "barışçıl kutlama" adına mücadeleden geriye düşmüştü.

Silahlı savaş yürüten bir örgüt taktiklerini belirlerken "savaşçıl", "barışçıl" ayrımı yapmaz. Hele bu süreç, mücadelesini yükseltmesini ve devletin saldırılarını bertaraf edilmesini gereken bir süreçse,

oradaki taktik, silahlı savaşın gereklerine, öncünün durumuna ve yığınların ruh haline göre belirlenmektedir durumdur.

Newroz gibi bir kutlamada ise taviz verip geri adım atarak, "barışçıl", "kım dokmemek" gibi söylemlerle mesaj vermek olsa olsa PKK'nın "halki politikaları"nın ürünüdür. Unutulmasını ki, mücadele etmeksizin bir güç olamak mümkün değildir. Devlete "bakın ben barışçıyım" mesajlarını verip uzlaşma aramak, böyle politikalar belirlemek PKK'ya bir say kazandırmayacaktır. Newroz'daki devrimci taktik; Newroz'u sahiplenmek, ona sahip çıkmak ve mücadeleyi yükseltmek.

Devrimci yürtsever güçlerin politikaları, açık, anlaşılır, kitlenle eğiten ve geliştiren, mücadeleye katan bir hat üzerinde olmalıdır. Oysa PKK'nın Newroz taktiğinde bu yoktur. Tesine halka sesli durması öğütlenmektedir. Halk "sesiz" olacaksa, neden bu halka "silahlıların" çağrısı yaptınız? Neden "ayaklanmaya" çağırınız?

Mart 1993 yılında savaş çağrılarını yitileyen PKK, 2 hafta sonra "ateskes" çağrısı yapmıştır. Newroz'daki devrimci taktik; PKK'nın politik olarak, geneliği ve geçmiş tespitlerini bir yana bıraktığı bir uzlaşma notasıdır. Tabi 15 gün içinde olan bu "değişimler" anlayışla bağlanabilir değildir. PKK uzlaşma önerirken, devlet ise bildiğini yapmaya devam etmektedir.

Ateşkes: "Zarar Alınmı" mı "Yükseliş" Gerileme mi?

PKK, savaş çağrılarını yaptı, 1993 yılı

SÖYLENENLER... UNUTULANLAR...

PKK'nın, devlete doğrudan temas olan Talabani ve Barzani'yi arabulucu olarak seçmesi, gerek Özal'a gerekse de Demirel'e gazeteciler aracılığıyla tuttuğu uzlaşma mesajları PKK'nın geldiği noktaya işaret durmalıdır.

PKK yayın organı "Berxwedan" dergisi TC'nin Irak Kürdistanı'nda PKK kamplarına yaptığı saldırılara son çıkardığı 20 sayfalık özel sayısını Talabani-Barzani'ye ayırmış ve "Kürdistan Tarhihinde: İhvanet Son Perdeleri" başlık yaparak iki liderin portresini vermiştir.

Talabani için: "Celale verilen son rol, PKK'nın imhasına Hamdiye Alayları Komutanlığı" başlığı ile şunlar söylendi:

"Talabani'nin bir yıl fedaal, bir yıl burjuvaydı. Aydını ama kahrıslarından değil, kararsız ve korkak olanlarından, başkalarına yarananlarından, halkına güven veremeyenlerinden...

İngilizleri çok seven zamanla İngilizlerin de çok sevdiği, bu yüzden İngiliz İbrahim adıyla da anılan İbrahim Ahmet'e damat olma şansı açıldı.

(...)

Bir diğer adı '66'nın cabı'ydı. Celal Kürt tarihinde iç çatışmaların ve bozgunculukların aydılı. 1963'te direnişin terk etmiş...

Celal kimin adamıydı? Gençliğinde Maozu, 1963'e kadar KDP'li, 1963-66 arasında Sahci, 1966-70 arasında Irak Başsa... (..)

Tüm bunları Kürt halkı için mi yapıyor? Kesinlikle hayır. O, Tahran'ın, Washington'ın, Londra, Paris, Bonn ve Ankara'nın adamıydı... (..)

Celale de ilke yıldı, 1962'den 1987'ye kadar KDP'yle iç çatışmayı sürdürdü. Kürt halkı ve bağımsızlık mücade-

lesi mi? Onlar da ne? Bu değerler Celal'i hiç ilgilendirmez... (..)

Halepe katliamından sonra dünyanın gözü ve hayretleri içinde Saddam'ı yanaklarından düptü. Saddam dükkünlük karşısında kendisini geri çekmesine rağmen, tepkiler gelince de "diplomasi gereği" dedi... (..)

Celal yeni patron bulmuştu: TC IMF-CIA memuru Özal'ın Kürdistan danışmanı olmuştu. Helikopterle seyahat ediyor. Vedat Aydın'ın katliamı geldiği kati Katolik çağrılınu ziyaret ediyor. "PKK silah kırmasını" diyor. "PKK'nın tabiyetine geçmek istiyoruz. diyor, Kürdistan petrollerini habasınun mahi gibi emperyalistlere pazarlıyor. Celal, Sosyalist Enternasyonal toplantısına bile Özal'ın gayri resmi danışmanı Cengiz Çandar'la kol kola girecek. Türk kontrolgileri uzmanı Ergil Bittile üstelik üstünde TC ordusu parkasyıla beraber olacak kadar TC dostuydu..." (Berxwedan", Ekim 1992, Özel Sayı, syf:6)

Barzani için ise: "Barzani: Yaşayan Türkiye Cumhuriyeti Kahrolsun PKK" başlığıyla söylemlerin toprakı değildi:

"Baba 1979'da ölmüştü. (Molla Mustafa Barzani-B) Babanın yanı sıra CIA'nın güvenciliği Kürt önderleri listesinde yer alan iki kardeşine Irak'la savaşta tutuşan İran'a iltihay duyuyor. Önce KDP'yi devraldılar. Sözde konuşmaları aldılar, haram olsun, baba kongreleri ayakbaşımsı sallayarak ve küfürle yitirdiler. Gülleri bu bile beceremediler. Tahran'ın Kereci villasına yerleşen iki kardeş, davardan Şah'nı resmini indirdi, Hu-meyni'nin resmini asmışlardı. İğnelerin, bu villalar Şah'ın istibaratı örgütü olan SAVAK'ın ajanları için yapılmıştı. (...)

PKK ve Talabani-Barzani

1988'den sonra Avrupa'ya çıktı, ama bizi kurtarın tutarına, gazetelere demeyi vermiş, 'silahlı mücadele hayatı', 'PKK sorunu otomoni sorunu' 'PKK teröristi-ri', dedi.

(...)

Kürt 'önderi' Türk devleti Kürt köy ve şehirlerini bombalarken o, 'Yaşayan Türkiye Cumhuriyeti, Kahrolsun PKK' diye bağırıyordu..." (age, syf:5)

Abdullah Öcalan ise bu iki lider için:

"Bunlar sahtekarlıktan vazgeçemedi, bizim de onlara karşı kararlı durduğumuz çok açıktır. Ve bu durum bilimektedir. Bunlar onun oynamağı istedi. Bu oynama müessesine çok. Bunlar klasik, başgibi bir politik faaliyetin cambağlarını yapıyor... (..) TC'nin kapısı tıkırdıyor. 'Halen açılmıyor bize' diyor. Onların kapısı her kapıları dayanmış, birisi gel dese, hemen filryan davetsiz misafir gibiler..." (A.Öcalan-age:sh:10)

PKK, Talabani-Barzani için kullanmadığı şafat bırakmadı. "Ajan" olmalarından "işbirçiliği" olmalarına kadar her şafatı onlara layık gördü. Ancak bunları söylemişler gibi birdenbire unuttuk Talabani ve Barzani ile dostluk kurmayla, Talabani'yi arabulucu yapmaya karar ileri ilerletildi.

Bugün de Talabani sık sık PKK adına konuşmakta. PKK adına değerlendirmeler yapıpaktı, Özal ve Demirel nezdinde ise PKK temsilcisi gibi davranmaktadı.

PKK'nın geldiği noktaya böylesine tehlikelidir. "İşbirçiliği", "hain" diye çatıştı, "Kahrolsun PKK" diyenlerle bugün kol koladı. Onları kaçak unutulmuş, yaşananlardan hiç söz edilmez olmuştur. (..)

yarı gerilla olma özelliği ile her alanda düğmana kayıp vermedimden, rahatsız etmeye, olumsuzlaştırmaya, halk ile kökle buluşturmak, istihbarat birimleri ile lojistik ihtiyaçlarını karşılamasına kadar birçok katkılar vardır. Ayrıca yöre halkının sorunlarına ve yöre halkımızın taleplerine cevap vermek konusunda da misal örgütlenmelerin katkıları olacak, gerillanın bu tür sorunlarla bilgilensin diye kaynaklanan enerji ve zaman kaybını önleyecek, gerillaya bu noktada destek olacaktır. Fakat bu aşamada halk içerisinde sorunların çözümünü birikimler sürdürüyor. Öncelikle mislilerimiz örnek olacak, perspektif sunacak ve halka yöne verip yaratacak adalet ve ahlak anlayışını oturtmamız gerekiyor. Bu değerler oturtulduktan sonra bu görevlerimiz de mislilere devredilecektir. Savagı yükseltmeye paralel olarak, misal örgütlenmemizi daha sağlamlaştırıp, yaygınlaştıracız.

GERİLLA SAVAŞINDA KADININ ÖNEMİ VE YERİ NEDİR?

Nikaragua'da "Sandino'nun kızları", El Salvador'da kadınlar ve daha birçok yerde kadınlarımızın önünde yer almış ve devrimlerin önemli motor güçlerinden biri olmuştur. Bizler de kadınlar olmaksızın devrim, devrimler olmaksızın da kadının kurtuluşu gerçekleşemez perspektifli hareket ediyoruz. Savagımız içerisinde kadın-erkek ayrımını ortadan kaldırıp, yoldaşlık ilişkilerini oturtmuş durumdayız. Çatışma alanında oturma, oturma verdiğimiz mücadelede, kadın oturma gerillanın her alanında birlikte hareket etmekte, herhangi bir ayırım yapmamaktadır. Hareketimizin merkez komitesinde yer alan Sabahat'ın korukusuz direnişi, Perihan'ın özveri, fedakarlığı, Esma'nın kanlarıyla duvarlara örgütümüzün ismini yazan inancı, kardeşlikleri kadın yoldaşlarımızın her alanda işleri baskınla götürdüklerini gösterir. Bizler de bu özelliklerini bildiğimiz bayan yoldaşların geleceğin birer yöneticisi, birer komutanı olarak görüyor, bu yönde bayan yoldaşlarımızı yetkinleştirmeye ve onların açılışına özel önem veriyoruz.

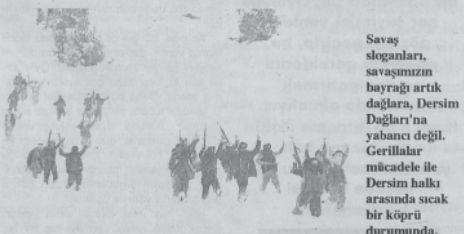
HALKIN SORUNLARINA VE TALEPLERİNE NASIL CEVAP VERİYORSUNUZ?

Bizler halkımızın, kendi sorunlarımızı olarak görüyor ve bu doğrultuda hareket ediyoruz. Halkımızın doktoru, deri dencisiyi, en yakın arkadaşını, ailelerini, sevdiklerini en yakın arkadaşına noktasında kendimizi sürekli sorumlu hissettik. Köylüler arasında çıkan sorunlarda çeyizli çalgılarla yaptık. Bu çalgılarla içinde hep kına yöntemi seçtik. Köylüler arasında sorunları giren diğer siyasi hareketler, genellikle bunları çözemezmiş, yarıda bırakmış, çoğuncu yönde büyümüş. Diğer yandan halk da zaman zaman kendi çıkarlarını bu hareketlerin kullanmaya çalışmış. Yani yaşanan bu olumsuzluklar, halkta devrimci adalete yönelik bir güvensizlik sorunlarına karşın, bu sorunları çözme doğrultusunda yöntemlerimiz ve kararlarımız halkın güvenini kazanmış durumdayız. Ayrıca ormanların tahrip edilmesinin önlenmesi doğrultusunda kararlarımız ve çalgılarımız oldu. Kumar olayını kaldırmak için öncelikle taraftarlarımızdan bağlayarak kumar oynamaları uyardık, tavır aldık. Halkımız bugün Devrimci Sofun adaletine, ahlaki- na güvenmeye, saygı duymaktadır. Olgunlaşmış mahkemelerine güvenmeyen halkımız, sorunlarını bize iletmekte ve çözmemizi istemektedir.

FAALİYETLERİNİZİN BAŞLANGICINDAN BUGÜNE DESTEK VE KATILIMIN BOYUTLARINI, BU KONUDAKİ DÜŞÜNCELERİNİZİ AÇAR MISINIZ? FİLİ KATILIM OLUYOR MU?

Bölgede faaliyet yürütmeye başladığımızda halk yayıncı vermek ve barınma olanaklarını bu, sunmakla yetti. Sanki devrim bu gerillalar yapacakmış gibi bir imaj oluşturulmuş. Bu imajı oluşturanlar yine diğer sok gruplarıdır. Bazı sok hareketleri tarafından halk kesimi yayıncı ve barınmada ilişkisi olarak görülmüş ve yanlış bir bilinç oluşturulmuş. Halkımız

jenere eden bazı sok hareketler halk üzerinde olumsuz etkiler yaratmışlardır. Halkımız devrimcileri ayırmadığı için, biz de bu olumsuzluklardan etkilendik. Ancak bizler yaratığımız değerleri hareket ederek, bu olumsuzluk etkilerini üzerimizden atarak, diğer hareketlerden farkımızı ortaya koyduk. Ayrıca diğer sok hareketlerden yayınlan "Onlara biz yardım ediyoruz" gibisinden ifadalar halkı yanlış etkilenmesine de kısa sürede ortadan kaldırdık. Gerçekte bu hareketlerin hiç yardımı olmadı. Yaratığımız her şeyi kend çabalarımızla yaptık. Hozat'ın Hırdamlar meclisinde düşman konvonyu atamızın pususu eyklemini Partizan dergisinde TKP/ML-TIKKO ve PKK ile ortak-

Savaş sloganları, savagımızın bayrağı artık dağlarda, Derdim Dağları'na yabancısı değil. Gerillalar mücadele ile Derdim halkı arasında sıcak bir köprü durumunda.

fedakarlar. Bu fedakarlıklarını yıllardır görüldükleri siyasi baskılara rağmen, siyasi hareketlerin yaptıkları yanlışlıklara rağmen, hala devrimcilerle sıcak bakmalarından görüyoruz. Biz de halkımızın savaşta katılmasının öndeki engelleri kaldırma yönünde çabalar sarfettik. Destekleme konusunda da yanlış bilinçlemeyi belli oranlarda ortadan kaldırdık. Bugün bölge halkı bizleri saymakta, sevmekte, birçok yönden desteğini sunmakta kasacası bizi bir umut olarak görmektedir. Her yaştan insanları savaşta katılma arzularını anlatmaktadırlar. Halkımızın desteğini, uğradığımız işkiliğimizi kısa bir süre de uğradığımızda bizi merak etmesinde, özlemesinde ve bu özelliklerini geçmişte bildikleride getirmelerinde görülmektedir. İnsanlarımız "İste çakanlar, istediğinizi istediğiniz zaman alabilirsiniz" diyorlar. Çocuklarını işleriyle veren bu değer anılamak lazım. İnsanlarımız çocuklarını hayalleriyle gerillaya veriyorlar; savaşta katılan yoldaşlarımızın anıları, onlara "Eğer yoldaşlarımız layık olmasan benim ölümüm değilsin" diyebiliyorlar destegin ne boyutta olduğu görülebiliyor. Çalışmalarımız doğrultusunda birçok yeni savagı açıyor. Yöre halkından savagı alınmaya başlandı. Kısa süre olmasına rağmen, birliğimize birçok savagı katılabildi. Biz birçok savagı açıyor hazırlandık. Biz savagı katılma isteylemleri hemden birliğimize almayı, belli bir deneme sürecinden geçiriyoruz. Bu süreçte tavırları, davranışları, ahlakı, disiplini, bu kimliğini spatlamış, fedakar ve düşmana olan kınılye savagıma arzusu yüksek olanları birliğimize katıyoruz.

GENEL OLARAK YAŞADIĞINIZ SORUNLAR NELERDİR?

Bugüne kadar çok birçok sorunlar yaşamadık. Fakat faaliyetlerimizin yeni başladığı dönemde, bir yarı oluşturma çabalarımız sırasında sancılı dönemlerimiz oldu. Bunun aşmasını bildik. Bunun dışında çevreyi tanıma, ilişki yaratmada çeşitli sorunlar yaşadık. Bunları da aşmamız bildik. Ayrıca diğer sok grupları sorunlarımız oldu. Devrimci değerleri de-

şaymamış gibi gösterilmesi, halk arasında her hareket farklı söyleyişler güvensizliği yaratıyor, ki bu da bizim aştığımız bir olumsuzluktur.

BÖLGEDE HALKIN EKONOMİK VE POLİTİK DURUM NEDİR?

Faaliyet yürüttüğümüz Derdim bölgesinin geneli hayvancılıkla ya da tahıl ekerek geçimini sağlamaktadır. Birçok ailenin keçisi, koyun gibi küçükbaş hayvanları vardır. Genelde ancak geçimini sağlayacak kadar hayvanı vardır. Tahıl ürünlerini ekme de kendi ihtiyaçlarını karşılamak içindir. Toprağı ve hayvanları olmayanlar, yarıllık ya da büyük şehirlerde memsuk işli olarak geçimini sağlarlar.

Birçok köyde sağık ocağı olmadığı için, okul da yok. Okul okullara öğretmen verilmemektedir. Kısaca Derdim'de yavaş yavaş halk farkı köylüdür. Tefeci tüccarları sorunları vardır. Çünkü peynir, yağ üretilen tefeci tüccarları satmaktadırlar. Bölge halkının çoğunluğu Alevi Kürt halkından olmaktadır. Bundan dolayı yüzyıllardır resmi idarenin basısında altında kalmışlardır. Devlete karşı hoşnutsuzluğu olan halkın, asiriyeletli temeline bir başkaldırı olmuş, fakat bu başkaldırı asiriyeletli temeline dayalı olduğundan genişleyememiş. TK Devleti tarafından gerçekleştirilmiş 1938 katliamları ayaaklama bastırılmıştır. Bu olaydan sonra halkın birçok öldürülmüş, birçok sürgüne gönderilmiştir. Daha sonra 1970'teki mücadelede başlatılmış ve kitleleri sarması, ayrıca Derdim bölgesinde böylece faaliyetlerini başlamış yöre halkının devlete olan tepkisini örgütleyebilmiştir. 12 Eylül darbesi yenilinceye kadar Derdim'de yoğun bir devrimci çalgıma sürmüş, pek çok devrimci kadro yetiştirmiş. 12 Eylül darbesiyle birlikte Derdim'de de bir baskı, terör estirilmiş, bazı kırık birçok devrimci hareket tavır gösterememiş, kimileri de soluğu yurtdışına almıştı. Şimdi bunlara Derdim halkının 1938'de kapıldığı yere aynı psikolojisi, 12 Eylül'e birlikte bağıştıklarını inanç yitirmişlerse, Bazı sorunlarımızın yönetimi bulabiliriz. Derdim halkı sessizleştirilmiştir. Fakat silahlı mü-

cadelenin başladığı 1977'den bugüne kadar süreli kesintiler dışında Derdim'de silahlı mücadeleler su veya bu oranda sürmüştür. Halkın bilinçlenmesinde ölümü sonuçları yaratmış, halk gerillaya hiçbir zaman yabancılaşmamıştır. Fakat halkın politik olmasının yanında, korku ve kendine güveniyle yenememesi mücadelede aktif katılımın önünde duran bir etken olmuştur. Düşman da halkı bu sırada tutmak amacıyla sürekli bir denge sağlama yolunu seçmiş, okları atıyor, tepkide döndürmemek için belli bir süre baskıyı azaltmıştı. Fakat halkımızın önünde duran engelleri kaldırıp, aktif mücadelede katılmış, mücadeleyi yükselttiğimize baskı artarak boyutlanmıştır. Bunun sinyali kontrol gerillalar katliamlarıyla verilmiştir.

BAHADA ATILIM DÜŞÜNÜLÜYOR MU, HEDEFLERİNİZ NELER?

Evet, bahadır birlikte her alanda bir atılım yapmayı düşünürüz. Bizim eylem mantığımda bir-iki eylem yapıp kenara çekilmek değildir. Bu nedenle eylemlerimizde bir süreklilik sağlamayı hedeflemekteyiz. Nihai hedefimiz bir halk ordusu yaratmak ve devrim gerçekleştirmektir. Halk ordusunu yaratmak için Derdim bölgesi stratejik öneme sahiptir. Ku-ba'da Barboş'ta nasil Sierra Maestra dağlarında halk ordusuna yurtdışında, biz de bunu Derdim dağlarında yürüreceğiz gerçekleştireceğiz. Kısa dönem hedeflerimiz arasında en başta misal örgütlenmesini artırmak ve eylemlerimizi başlatmak olarak üzere, Derdim'deki altyapı ve lojistik çalışmalarını tamamlamak, birliklerimizi artırmak için savagılarımızı yetiştirmek, Derdim'in her alanında gerilla faaliyetlerini hissettirmek, Derdim'den Kürdistan'a açılmanın diğer temellerini atmak, eylemlerimizde bir süreklilik sağlamak ve düşmanın rahat hareket etmesine fırsat tanımamak, köylünün kendi içinde sorunları halletmesini için komiteler oluşturmak vardır. Uzak dönem hedeflerimiz ise tamamen bizim denetimimizde karargah oluşturmak, misal örgütlenmesini ve eylemlerini yaymak, köylünün öz örgütlenmelerini kurmak ve yaymaktır.

TÜRKİYE HALKLARINA İLTEMEDİĞİNİZ MESAJINIZ VAR MI?

Bugün Devrimci Sol Türk ve Kürt halklarına bir umut işli yaktırmış. Bizler bu işli kararımıza çalışılanın önünde bedensizlikle sefil oluşturun, salfamızı daha da sağlamlaştırmak gücündereceğiz. Şehitlerimizin kınıyılı karşılanı bayrağımızı asla yere düşürmeyeceğiz. Düşman kuşatması altında bayrağımızı dalgalandıran Sabo'ları verdiğimiz sözü tutarak, Derdim'den dör bir yanında emekçilerin ortak çekti yoldızı dalgalandıracak. Şehitlerimize devrim sözüdür var. Her ne pahasına olursa olsun, şehitlerimizi yarattığı değerleri hiç kimseye çinmetmeden yarınları taşıyıp, sözümdüz duracağız. Duvarları kanlarıyla inancılarını yazarları sözüdür var. Sözümdüz duracağız. O büyük günün gelmesiyse Derdim dağlarında halaya duracağız. O günler uzak değil. Yeter ki daha hızlı koşarak, inçla ve tarz azulusuyla savagalım.

YAŞASIN DEVRİMCI SOL!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

Saflarımızdaki küçük burju

Aşağıdaki yazı Devrimci Sol dergisinin 5. sayısında alınmıştır.

iktidar için yola çıkan bir savaş örgütünün öncelikle her koşulda mücadele edecek daha adamlarına ihtiyacı vardır. Bu boyutla bakıldığında sorun, kadro-insan sorununda düğümlenmektedir. Kadrolar nasıl yetecek, nasıl arındırılacak, nasıl proletarleştirilecekler. Kuşkusuz bugüne kadar birçok kez bunların cevabını verdik. Ancak karşımıza asılması ve mutlakla asılması gereken küçük burjuva eğilimler, zaaflar ve yanlışlar tekrar tekrar çıkmaktadır. Yenilenmekle ve kendini aşmakla israrlı olan küçük burjuvazi kendisini dayatmaya kalkmakta, savagısının önüne geçme noktasında ayak diremektedir. Hem de bunu ahşaksızca, geleneklerimizi çiğneyerek yapmaktaki ve koparıldığı yaygınlığıyla yaptıkları meşru görülmeye çalışmaktadır. İdeolojik ve politik olarak kendisini tanımlayanmayan, ayırdığından daha edecek hiçbir şey söyleyemeyen bu küçük burjuva darbeci-tasfiyeciler, şimdiye kadar hiçbir tirazları olmayan ideolojik-politik hattımızı sağ olarak nitelendirerek, kendilerini ne kadar Devrimci Solcu olduklarını ifade etmeye kalkmaktadırlar. Sağ etkileri örgütümüzün arşivinden kırık amaçları için derledikleri 306 sayılıklı yazılarında aynı hiçbir şey koymadıkları gibi, hemen peşinden çıardıkları 38 sayılıklı küfürlemelerle kendilerini yeni bir ideolojik-politik kimlik bulamayan darbecilerin ayrızdır diyebilmeleri için tek bir şeyleri kalmamaktadır. Bizi sözle de olsa saçmalık itham etmek! Ahşaksızlıklarını bu noktaya vadmışlardır. "Niçin ayrışmış, nerede ayrılıyorsunuz?" diye sorulduğunda, "onlar saçgı" diyerek gerçeklerin üzerine örtmeye ve bunların arkasına sığınmaya çalışacaklardır.

Özellikle küçük burjuva gururu ve ihtirasının mücadelemizi bugün olumsuz etkileyecek, enerjimizi alacak boyutlarda sonuçlar yaratabildiğini görüyoruz. O nedenle bugüne kadar sürdürdüğümüz mücadeleyi bu yanlış eğilim ve zaaflara karşı daha acımasızca ve tavizsizce devam ettirmek zorundayız. Diyebiliriz ki, hareketimizin oluşumunda bugüne kadar bu konuda hep tavizsiz davrandık. Bu konuda ciddi edimler almakla beraber henüz istediğimiz sonuçlara tam ulaşmış da değiliz. Bu biraz da bu alandaki mücadeleyi sürkleştirmemizden dolayıdır.

Ne pahasına olursa olsun bunu da başaracağımıza, küçük burjuva gururu ve ihtirasını ezeceğimize inanıyor, çeşitli zaafların bünümüzden atacağımız güveni taşıyor.

Nitekim sorun bir bakıma, hareketimize egemen olan proletarya ideolojisinin kemirmeye, zaafla uğratmaya çalışan küçük burjuva eğilimlerden, zaaflardan kaynaklanmaktadır. İşte bu tavizsizliğimiz bu tür yanlış eğilimleri söktüp atmaya getirecektir.

Burada şunu açıkça ifade etmek istiyoruz. Bu konuda az yol almдық. Ama bu sürkleştirilmezse tekrar yanlış eğilimler ortaya çıkacak ve tekrar sorun olacaktır. Onun için bu konudaki mücadele-

Hareketimiz bugün yeni bir dönemin eşiğine gelmiştir. Artık partiyi açıkça telif ettiğimiz bir dönemdir bu. Öyleyse her şeyimizi yeniden gözden geçirip, bu dönemin gereklerini yerine getirmek durumunda olmalıyız. Kısaca bu döneme ilişkin yeni bir ruh hali yaratabilmeliyiz. Bu her şeyi ve herkesi kapsamalır.

mizi daha zenginleştirmeliyiz.

Bugün belki de en zor şeylerden biri küçük burjuva gururla uğraşmaktır. Hele bu bizim ülke orijinalitesinde daha ayrı bir anlam taşır. Özellikle küçük burjuvazi'nin yaygınlığı, yaygın tarzı ve alışkanlıklarının güçlülüğü, saflarımızda hayli yoğun olan küçük burjuva kökenli insanların bunları taşımaları da beraberinde getirmiştir.

Bugün bu yanlış ve zaaflı eğilimler değişik süreçlerde karşımıza çok değişik biçimlerde ve değişik amaçlarla çıkar. Bunları iyi teşhis edemez ve giderilmesi için ciddi adım atamazsak, insanları dönüştü-

Küçük Burjuvazi Güce Tapar

Küçük burjuvazinin sınıflar savaşına içersindekine yerine bakıldığında konumu gereği tavırının çok değişken ve kaygan olduğu görülecektir. Ruh hali bu nedenle hep bu değişikliği ifade eder. Tavır sürüp sürüp olmamakla beraber en umulmadık yerde çok değişken tavırlar pekala koyabilir.

Aslında bu gel-gel altında hep güce tapma vardır. Saflarımızda da bu durum kendini zaman zaman gösterir. Öyle anlar olur ki, hep daha çok eylem yapmamızı ister. Daha büyük eylemler ister. O konuda tutarlı, politik bir bakışa sahip olunmaz. Sorunu, siyasi yalvagıktan çok, güç gösterisi, güç olma mantığı ile yaklaşırlar. Hareketin içinde bulunduğu durum, eylemleri getirip-götürceklerinden, yığınların örgütlenmesinden çok o güç gösterisi yanlısı ilgilidir.

İster, her ister. Bunun sınırı yoktur. Ancak kendi emek veremeyi hiç bir şey sevmeyiz. Hele zorluklara katlanmak onun harcı değildir. Eylem yaptırılması ya da yalvagıların olduğu, darbelerin yendiği dönemde ise bu kez felaket tellallığına soyunur. Her şeyden yakınırlar hele gelir.

Devrimin yükseleme dönemlerinde ya da hareketin prestijinin olduğu dönemlerde hep en keskin lafızlara ve daha birçok insanı "pasif" olmakla, "korkak" olmakla suçlarlar, fırtınalı dönemlerde can kaygısı taşırlar ve kendine sığınacak emin limanlar arar.

Öngörüsü, inancıyla değil, güç olma-görecesiyle hareket eder. Darbeleri kaldırılmaz. Ona göre hiç daha yenimeldir. Devrimin nasıl zorlu olacağı, sınıf savaşının

Yine aynı biçimde; yakın dönemde yaşadığımız operasyonlar için de bu durum geçerlidir. Oligarşi her operasyon ardından "yok etmiş", "bitirdik" derken, güçlülük gösterisi yapmış ve özellikle, küçük burjuvazinin bu yanına hitap etmiştir. Salt böylesi bir motivasyonu olan insanlar doğal olarak etkilenirler.

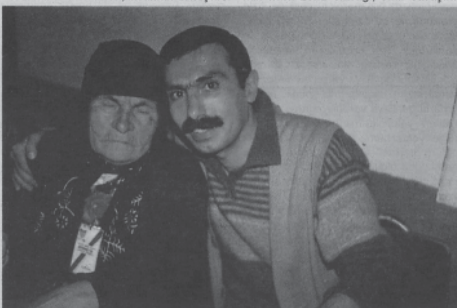
Oysa mücadelede böyle şeyler olacaktır. Kürt ulusal hareketi 1984'te öylesine zorluklarla karşılaşmış ki, bugün bir güç olmuştur ya, barış ortamında ve silahlı mücadelede sırasında yatar. Kaldı ki öyle dönemler olur ki, eylem yapacak durumda oluyabiliriz, hatta çok ciddi darbeler de olabiliriz. Savaşın bir örgüt olarak bunlara hazırlıklı olmamız. Ciddi darbeler yedimizmiş koşullarda oturup felaket tellallığı yapmak mı doğrudur? Ya da devrimden kaçış mı doğru olacaktır?

Doğru olan, yalvagın sarılamasına israrlı olacaktır, tüm gücümüzle mücadeleye katılmak ve yalvagıya hazır olmak. Yapılması gereken şey bu olmalıdır. Aksi durumda ortaya hiç emeği olmayan, emek veremeyen, enerjisini katmayan ve oligarşinin bir tür gösterişinden etkilenen kararsız bir ruh hali çıkar.

Güce tapan, güce göre tavır belirleyen insanlar yerinde her tür saldırı ve darbeye karşısında güç olma çabıkları her türlü yalvacıdır. Sınıf savaşının acımasızlığını indirirler, ona göre tavır alacak güçleri insanları yaratmak gerek. Zor dönemlerde yaşadığımızda da hareketin içinde, yanındaki olmaları, oligarşinin psikolojik savaşından etkilenmemek için bu dönem insanları olabilmelidir.

Sosyalizmi kişileştirmiş, devrimciliği yalvacı biçimi haline getirmiş, siyasi düşünen, örgütü bilen, tanyan, hukukuna, geleneklerine bağlı ve bunu her koşulda savunan insanlar olmak zorundayız. Yoksa hep etkilenen, eylem bekleyen, olmayınca da kafası karışan insanlar olup çıkarsın. Elbette ki iktidar yürüyüşünde ciddi bir güç olmak durumlarıdır. Ama güç olmak, insanların enerjilerine, yaratıcılığına ve politika üretmelerine bağlıdır. Bu bağardığında hedeflere varmak daha kolay olacaktır. Yoksa yalnız başına sorunu politik çizgide bakılmak yetmiyor. Bugün küçük burjuvazinin "güç olma" kafasını karıştırmıyor, net tavır belirlemesini engelliyor. Bir araya bir burjuva savurup nazırlıyor. Darbeciler küçük burjuvazinin gücü olarak göstermeye çalışıyorlar. "Silahlı eklemler, kır, illegale, bızdan yana" yalvagının önderliğe yönelik karametlerle birleştirip küçük burjuvazinin kafasını karmakçılık yapıp bulunak süza balık avlıyorlar. Yöntem çok açık. Önce "hareketin silahlı eklemler ve illegaleleri bızde, onlarda sadece demokratik platform var" diyerek ne kadar güçlü ve önemli mevzilerde sahip olduklarını gösteriyorlar. Bu sahtekarlıkları açığa çıkardıkça küçük burjuvazinin kafaları alıak buluk ediliyorlar darbecilerden kopuyor ve onları yalvagırla baş başa bırakıyorlar. Darbecilerin ayaklarının altındaki toprak hızla kayıyor. Ellerinde güç etkileri "güç" hızla güçsüzlüğe dönüşüyor.

Çok geçmişten suçluları baş başa

Zaaf ve eksiklikleri aşmak için mücadele bize sınırsız olanakları sunar. Şehitlerimiz yaşamı, sevgileri, fedakarlıkları, kararlılıkları bu açıdan öğreticidir.

remez, devrim için savagırmayız. Hele sürecin çok sancılı ve zorlu olduğu hesaba katıldığında, insan malzemesinin nasıl dönüştürüleceği, biçimleneceği daha da önem kazanmıştır.

Saflarımızda yaygın olarak küçük burjuva kökenli insanların varlığı ideolojik mücadele ve ciddi bir eğitimi de zorunlu kılacaktır. Ya bunları ciddi bir eğitimden geçirip, dönüştürerek, proletarleştirerek, komünist insanlar yaratacağız, ya da bu konuda eksik ve zaaflı hıncımızı keserek, bizi ciddi ciddi uğraştıracaktır.

güçlükleri pek fazla ilgilendirmez onu. Varsa yoksa güç olmalıdır.

Bu eğilim zor dönemlerde daha da güçlenir. Hatta ayaklan havada teorilerin oluşturulmasına kadar vardırır işi. Nitekim 12 Eylül'de beraber devletin saldırıları, peş peşe yedimizmiş darbeler sonucu dünyası yıkılan bu tür unsurlar saflarımızda terk etmiş, devrimciliği bırakmışlardır. Gecelerce, bugünü, yarını göremeyenler o dönem için sınıf savaşını ve devrimin zorluklarını güç alamayıp, ideallerine zoluklara sırt çevirirler.

a eğilmeleri ve yaklaşımımız

kazaklar. Her seferinde "bilimsellik", en keskin Marksist-Leninist söyleme sarımları, boylandıran büyük laflar etmeleri de kendilerini izlemeyi amaçlar. Darbeciler, başından beri suç ortakları olan "tarafsızlar"ın birlikte imzalandıkları son açıklamaya gücüsüz zımların ilandır. Altı boğ ve naylon izlerinin matematiksel toplamından bir hareketin gücünü göstermek mümkün değildir. Örgüt işleyişinde bilgi, alan, birim komitelerinin temsilciliklerin, sorumlulukların izmaları geçerlidir. Örgütü bunlar ifade eder. Darbeciler ve suç ortakları tarafsızların kullandığı Şişli, Topkapı, Anadolu Bölgesi Genel Halkı gibi imzalar devrimi bir örgütlenmeyi değil, bir burjuva partisinin naylon ve ne olduğu belirsiz üyeleri ifade ediyor. Kimdir bu bölge halkları? İzma kimleri temsil etmektedir? Belli değildir. Denize düzensiz yılanla sandığı gibi, darbeciler de yılan ve karalamaları birlikte devrimi bir örgüt için hiçbir şey ifade etmeyen boş imzaları sarırlıyorlar.

Kendini Dayat ve Çifte Standartçılar

Devrimi hareket sadece düşmanla uğraşmayı. Belki bir açıdan bakıldığında düşmanla uğraşmak daha kolaydır. Zor olan "içimizdeki düşmanı" la savaşmaktır. Karşımıza hep örgüt bilimsiz ve örgüt sorumluluğundan uzak tavırlar çıkartılmıştır. İşte bunlardan biri de Küçük burjuvazinin kendini örgüte dayatması.

Örgüte bölünmek, her şeyini devrim için vermek yerine örgütü karşısına alan, kendini örgüte dışına düşürerek, örgüte "pazarlık" tutan, kendini örgüte dayatan bu anlayış örgüt iliklerinde tahribata yol açar. Örgüt ilke ve kuralları هیچ sayan bu mantıkla varsa yoksa bir reyssel kaygılar ve "gelecek" kuşkusu vardır.

Devrimci hareket kadro politikasında hep açık olmuştur. Kadrolarına değer vermiş, eksik ve zaafıların giderilmesi için devrimci olan her tür yöntemi kullanmıştır. Kadrolarına karşı açık olmuştur, her zaman sorumluluk duygusuna hareket etmiş ve kendilerini aşmaları için onlara süre tanımıştır. Bir savaş örgütü olmak, kadrolarının savaş gerçeğine göre yetiştirmeyi zorunlu kılar. O nedenle ilke ve mantık olarak hiç kimseye "pazarlık" yapılamaz!

Küçük burjuvazi bu yanıyla hareket içinde kendisine "ayrıcılık" bir konum verilmesini, her şeyde ayrıcalığı olmasını ister. O sıradan bir savaşçının uyduğu disiplini uyusmayı reddeder. Onun gibi yaşayamayı kabullenemez. Hep kendisi "yetenekli" ve "istisna" olarak görür. Mütevazî değildir.

Zaafıların, yanlışlıklarına karşı alabildiğince liberaldir. Bunları görmezden gelir. Söylenildiğini ise bunları "çok önemli" şeyler olarak kabul etmez.

Daha da önemli var olan zaafıların aşmak, bu yanıyla kendisini sorgulama yerine zaafıların öyle kabul edilmesini, görülmemesini ister. Başkaları için geçerli olan ilke ve kuralları kendisi için geçerli değildir. Kendisi için özel bazı kuralları ister. Ancak bu konuda onu bağlayacak hiçbir kural yoktur ortada.

Örneğin; örgüt disiplinine tam uymuyordur. Eleştirildiğinde ve yaptırım uygulandığında karşı çıkar. Bunu "çok önemli" bir zaaf olarak görmez. Kendisini inka etmez. En sonunda da "ne olur bunları yapıyorsam" diyerek yaptıkları meşruluk kazandırırsa ve giderek de bu yanıyla dayatmaya çalışır. Sonuçta "ben böyleyim" diyerek orada sınır çizir ve değişmek istemediği açıkça söyler.

Tüm bu yanlarına karşın, durumuna, yanlışlıklarına bakmaksızın ayrıcalık ister. Kendisini hep "özel" bir statüde görür ve değerlendirir. Ayrıcalık kendi hakkıdır diye de "doğal" bir düşünceye sahiptir.

Küçük burjuvazinin dayatmacı ve zaafı olan bu ruh hali ilke ve kuralları bir yana atılmazdır. Zaaf ve eksiklikler üzerine gidilmediği ölçüde bu giderek o insanın zaafılarına kuşatılması ve görevini yapamamasıdır. Bu durum hem o insanı, hem de yapıcı çürütmektedir.

Her o insanın kazanılması, hem de yapının ilerleye doğru adım stabilizasyonunu yolu, evet basitçe yolu bu tür şeylerin yapılmasıdır. Onun yolu küçük burjuvazinin bu dayatmacı ve bencil yanlarının kırılmasından geçer.

Bencillik ona çifte standart düşüne göre davranmasını getirir. Çifte standartçılık, zira herhangi bir sorun çıktığında o sorun karşısında uygulamaları yaptırımı ona sorarsanız söyler. Ancak kendisi aynı şeyi yaptığında o normların uygulanmasını istemez. Başkası bir hata yaptığında alabildiğine sekteşir. O zaman ilke, kural ve yaptırımları hatırlar. Kendisi aynı şeyi yaptığında kendisi için, ilke, kural ve yaptırım hatırları da hiçbir koşulda

Saflarımızda yagın olarak küçük burjuva kökenli insanların varlığı ideolojik mücadele ve ciddi bir eğitimi de zorunlu kılmaktadır. Ya bunları ciddi bir eğitimin geçirip, dönüştürerek, proleterleştirecek, komünist insanlar yaratacağız, ya da bu konuda eksik ve zaafılar hızmızı kesecek, bizi ciddi ciddi uğraştıracaktır.

Böylesi standartlar uygulamaları, normları herkeşe ve her şeyde göre keyfi bir biçimde uygulamaları denjere etmektedir. Küçük burjuvaziye uygun bir durum olmuştur. Onu kesilmediği ölçüde böylesi bir işlerlik hareketi ölçülerini denjere edecek ve hareketi yıpratacaktır. Bu, aynı zamanda hareketin alan güveni de zedeleyecek sonuçlar doğuracaktır. Şimdi içimizdeki düşmanların temsilcileri darbeciler ve suç ortakları küçük burjuvazinin bu karakterini her şeyde dışa vuruyorlar. Hiçbir ilke, kural tanımadan her şeyi saldırdıyor, her şeyi yakıp yakıyor, ortada en-

çimde kullanmaktan kaçınmaz ama kendisi eleştirildiğinde hiç hoşuna gitmez. Tepkisel olur. Ve eleştiriyi sevmeyi daha başından belli eder. Yani eleştiriyi meoğunluğu dahi gösteremeyecek kadar tepkiselir.

Tabii "eleştiri-özleştiril" kavramını dinden hiç düşünmez. Yine gelir bu konuda dakikalarca konuşur, sayıfalar dolusu yazı yazar. Fakat iş pratik yaşama geldi mi işte onu hiç mi hiç kaldırmaz. Eleştiriyi muhatap olmamak için her şeyin önünü kesmeye çalışır.

Bir kez eleştirilince yanlıklar, eksiklikler yoktur ki eleştirilsin. Öyle düşünür. Hem her insan bözen "küçük hatalar" yapamaz mı? İş teorisleştirecek eleştiri zeminini ortadan kaldırır.

Daha da olumsuz olan yanı şudur; eleştiriyi kişilik ve gürur sorunu yapar, eleştirildiğinde kişiliğinden, gürurundan bir şeyler çıktığını düşünür, hatta eleştirilmeyi aşılmalanarak algılayarak olayın kenğine değil hep bu yanlarına, biçimine, üstluna baka yorar. Yani söylenen, eleştirilen yanlarına bakmaz. Kendini o yanlarıyla sorgulamaz ama bir kez güruru incinmiştir. Eleştirinin doğu attıkça, küfür, hakaret olarak kabul edilir. "Niye bu yanlışlıklar yaptım?" demek yerine "Nasıl bu lafları söyledim" demeye başlar.

Daha da ilerleye götürerek, sayıfalar düğünmerek tepkiselikle beraber "Nasıl o kadar insan içinde eleştirilmiştir?" diyerek onları insan içinde küçük düşürüldüğünü düşünür ve harekete, eleştirilen insanlara "kızmaya, için için muhalefet tohumları ekmeye" başlar.

Eleştirinin dönüştürücü olduğu daha görülmüş. Niye eleştirilerin yapıldığını düşünmüş. Oysa eleştiri insana verilen değer en somut fadisedir. Zira o insan gözlenmiş, eksik yanlarının üzerine gidilmiş, bunda kırılacak değil, sevinilecek yanlar aranmıştır. Eleştiriyi ancak küçük burjuvazinin dünyası yıkılır, devrimcilerin değil. Mücadele içerisinde olan insan yanlış da yapabilir. Eksiklikler de gösterebilir. Bunlar her zaman olanaklıdır.

Yanlışları, eksiklikleri birer bir insan eleştirilmezse yarı aynı biçimde yeni yanlışlar yaparacak, hem kendine, hem de mücadeleye zarar verecektir. Eleştirmek, libe. olmamak hem hareketin çıkartları açıst...dan, hem de o insanın mücadeleye daha çok katılabilmesi, kendisi aşabilmesi açısından gereklidir. Saflarımızda bu tür duyarlılığı egemen kılabilmiş ölçüde daha dinamik bir yapılmış olacaktır.

Eleştiri kabul etmek bir kültürdür. Hatalardan kurtulmanın yolu aşmak, eğitimi içselleştirmektir. Evet oylesi bir kültür, hareket kültürüne sahip olabilmeyiz. Eleştiri önüne baktıkları kumale, eleştirilmeyi, eleştiri almaya "utanıklık" bir şey olarak görüp "küçülmek" bizim değil küçük burjuva ruh halinin yansımasıdır. Devrimciler bu sorunu kafalarında çözmüş olmalıdır. Yoksa bu kişilik, gürur sorunu olduğunda her şeyin önünü tıkanmış olur.

Yine bundan çok farklı olmayan bir durum daha vardır. Bazılar da eleştiri kabul görür ama sadece kabul edilmekle kalınır. Yani görünürde eleştiri kabul etti-

Recai Savunma'da "şuçlular"ı açıklıyor. Olgısarış ve "iç düşman"la karşı mücadeleyi kavayınacak birleştirilmeyle başadılar.

azgına almaz.

O yanıyla ölçülerini karşı karakter taşıy. İlke, kural ve hareket çıkartları bir yanıyla düşünür. Ve hiçbir biçimde kendi yanlı ve zaafıların hareketi zarar verilebileceği düşüncesine de taşmaz. Giderek de hareketin ölçülerini kaybolur. Yerine kendi ölçülerini ama hareketin olmayan bambaşka ölçüler ve tanımlamaları çıkar. Tavizsiz olma, her yerde aynı tavri koyma, kurallı olma yoktur. Ölçüler her durumda farklılaşır, farklı bir ölçüme getirilir.

kaz bırakmak için olmadık işlere girişiyorlar. Örgütün sırfırları mahalle kahvelerinde, SHPlerde, demoklerde açık ediyorlar. Konuşulmaması gereken örgüt sırfırları deşirle etmek ve herkeşe duyurmak için birbirleriyle yagşıyorlar. Örgütü batırma, bökme ve parçalamak için açtıkları.

Eleştiriyi Kişilik Sorunu Yapar

Eleştiri denildiğinde tüylen diken diken olur. Özellikle eleştiri kavramını sevmek. Kendini bu kavramı denjere edecek bi-

mgir. Belki "zor" olmuştur, zevahir kurtulmuştur ama o eleştiri kavranmamış, bilince çıkmamıştır. Kısaca işçileşme olmamıştır. Önemli olan eleştiri kabul etmek değildir. Eleştirilerin konuda yalıtılmaktır. Eksik ve zaaflları gidermek. Bu na yasağa gösterebiliriz.

Görünen o ki eleştirilen konularla adını atılmadığı, yapılan eleştirilerin de sual olduğu bilince çıkartılmamasından anlaşıyor. Zira eleştirilen bir konu tartışılıyor, eleştirisi yapıldığından çözülmüş, ağırlığı gibi görüldükten aylar sonra yeniden gündeme gelebilir.

O zaman daha iyi anlaşılıyor ki, eleştiri sadece fazla kalmış, görülmüş kabul edilmiş, bilince çıkmamıştır. Aynı zaaf ve eksikliklerin aynı belki de yıllar sonra da ortamını da bulduğunda ortaya çıkmaları sorununa nasıl esnek ve yanlış bakıldığını da gösterebiliriz.

Elbette sağlığı isteyen bir harekette eleştiri kavramı yerli yere oturmalıdır. Eleştiriyi ayak direme, kendini tüm eleştirilerden soyutlama, eleştirilemeyeceğini iddia etme bir devrimcinin mantığı olmaz. Son dönemde sağlarımızda değeri mi kırılmak için her yolu mübah sayan dâbeciler ve darbeciği "kurtuluş" olarak görünen bayırdüğüm eleştiri-özaleştiri moda haline geldi. Kendisini aşıylaşacak düzeyde değeri özetleyen veren bütün darbeciler, bu eleştirilerin baskı altında verdikleri açıklıyorlar. Şimdi hepisi kişiliklerini nasıl ezdirdiklerini anlatırken sonra, koskoca bir yalanla "başka çare mi yoktu" diyorlar. En ilginç olan, kişiliklerini bu ölüme aşıylaşanlar, darbeciler birlikte "biz yönetmek istiyorduk" diye çığırıncağı yapıyorlar. Kişiliklerini bu ölüme ayakta tutan altın amenteleri önceki kiki lik için kurmuş çözümlerini geçiriyor. Böyle insanlar kim günün de peşinden gidecektir?..

Her Dönemde

Konum Sorunu Vardır

Buğün yaşadığımız süreç doğası gereği bir altüst oluş sürecidir. Yani bu dönemde altüst oluşlar doğu olarak yaşanacaktır. Hiç kimse in bulduğunda konumda kalıcı olmadığı bu süreçte daha iyi anlaşılıyor. Zor dönemlerde hareketi sahiplenilerde, tereddüt içerisinde olan bir birlerinden ayrılıyor. Kendini asılan, yenilenen her insan yürüyüşü devam edecek ve daha "üst"lere tırmanacaktır. Organikasma kurulumuysa paralel olarak rak ve mekanizmaları yeniden oluşturulacaktır.

Mücadele içerisinde "hak-hukuk" sorunu yoktur. Hiç kimsenin konum için, "hak-hukuk" için devrimciyi yapmaya başlamamıştır. Devrimcinin kitabında bu yazmaz. Yaşam doğal şeyi içinde devam ettiği olduğu bu konuda da bir anlayış oluşacaktır ve insanları bakiyi netleşecektir. Yoksa yaşadıkları kısır konum tartışmaları ya da altüst oluşların kavranmama, hep aynı yerlerde oluncakları doğuşun geriletiler.

Daha doğuşu, bulunduğu konuma bir mülkiyet sorunu olarak bakılacak "benim yerim" denemez. Ya da konumlandırılan yere bir devlet memuru mülkiyetle bakılabilir. Devlet memuru olduğumuz gibi, bulunduğumuz yerin tapusunu da almış değiliz.

Sorumluluk makamı sorumlu olmak, onun gereklerini yerine getirmek anlamına gelmez. Sorumlu olmak, sorumlu adınla atılmaktır. Bir bakıma her şeyi ölçüp biçmek, kiki kirm yakarmaktır. Her adım da bu sorumluluğa uygun davranabilmektir.

Eğer birisi bir doğal süreç yaşamazsa, bir insan "altılara" inebilir. Öyleyse doğrudan konum sorunu olmaz. Ama küçük burjuva ruh hali bu durumu sorun haline getirecek, her zaman kendisine hak-sızlık yapıldığını düşünür. Her zaman haklıdır, örgüt, yöneticiler haksızdır. Örneğin, yeteneklerini farkında olmaları yetiştirir. Ona göre esas olan o konumunda hep kalabilmektir.

Görevlere, sorumluluklara kotuk sorunu mantığıyla yaklaşır. Bu ömür boyu hep bu görevede, bu "kolaltı" kalacakmış gibi hesap yapar. Adeta kolaltıya sıkı sıkıya sarılmıştır. Koltuğuna kaybetmek onun aşısından büyük bir yıkımdır her zaman. Ne pahasına olursa olsun koltuğuna kaybetmemelidir. Bunun için gerekirse pazarlık, şantajla sahip olmak üzere her yere başvurur. Orada artı devrimin, hareketin çıkarları yoktur. Varsa yoksa kendi çıkarlarıdır, kendi "gelecek" kaygılarıdır.

Nitekim hareketin kitleli olduğu darbe koşullarında, hareketin çıkarlarını düşünerek, özverili davranan onlarca ölümlü ö-

**Tarihi bir dönemde
olduğumuz şu sıra
yapılması gereken şey bu
küçük burjuva ruh
halinin değiştirilmesidir.
Partiyi yaratmak, partili
olmak, kolektif bir ruh
halinin varlığı anlamına
da gelir. Aksi halde
nerede ve ne biçimde
kendisini ifade edeceği
belli olmayan bu
potansiyel tehlike her
zaman zarar verici
olacaktır.**

neğin yaratıcısı kadrolara tanık olduğumuz gibi, harekate sahip çıkmak yerine, harekete konum pazarlığı yapan ve o alanda sorumlu olup olmamaçlığı öğrenmeye çalışan kadrolar da çıkmıştır. Komite değeri de sadece temsilciler oldukları öğrendiklerinde, bu hak hareketle pazarlığı olmaları için küçük burjuva ruh halidir. Orada tek kaygı konum kaygısı olmaktadır. Hareket ruh, hareket sorumluluğu yoktur.

Bir insan kendini mücadeleye doğru katılabildiği ve kendini verdiğini olduğu doğru ki yükseltiler, ama bunun yanında dışa incek, getirilecek insanlar da çıkacaktır. Bir insanın işleyecek yapılabir, birçok farklı değerlerini konum olacaktı. İnsanlar yeteneklerine göre istihdam edilir. Mücadele içinde yükselmeye, öğrenmeye, değeri alanlar da istihdam da sindirilebilir.

Devrimci mücadele her şeyi konum sorununa indirgeyen, her şeyi konum sorununa yakışan insanlarla değil, mütevazı ve kişilli insanlarla bugüne kadar geldi. Konum sorununu, kotuk sorununu olduğu bir yerde sorumluluk, görev ve hareket bilinci yoktur. Orada kişili hesapları ve kaygılar vardır. O nedenle mücadeleye kotuk sorun dışında bakılabilmelidir. Bir insanın hiçbir konumu olmayabilir de, o zaman devrimciyi yapınayacak mıdır? Bir devrimciyi yönlendiren, motive eden nedir? Konum mu? Kotuk mu?.. Tabi ki işi de değildir. Devrimci-

lerin motive eden mücadeleye olan inandırır.

Mücadele içinde işe bu insanın ilerliği doğru yürüyüşüne bakmalıdır. "Benim yerim anlayışı" nın kimsine akla getirilmemelidir. Ve mücadeleye içinde her tür konum sindirilebilir, iyi geldiğinde sirodan mütevazı bir yaşam yeterli görülebilmelidir. Orada doğrudan hirsın yönlendirildi mantık ve sağduyuda yoksun, hareket ruhunu taşımayan insanlar ortaya çıkacaktır.

Küçük burjuva örgüt ilişkileri kavranmasında fakeli yaklaşıtları için, örgüte hep kendisi dayatılabilir olmaktadır. İşte o dayatmalar içinde kendine konum edinme sorunu da vardır. Hatta bu yer gelir. "Ben eskiyim" denerek, bulunduğu yerin tapulu malı gibi kendisine kalmasını ister.

Örgütmüş savağan, proleter bir örgüttür. Örgüt hükümlerinde içinde boylesı anlayışlara ve konum dayatmalarına yer olmaz. Mücadelelerin doğal şeyri içinde altüst oluşlarda mücadeleye daha insanları nı çıkartacaktır, çıkartıyor da. Bir devrimci öylesine bir baki aşısına sahip olmalıdır ki, bu tür bir sorun yaşamamalı, yaşamamalıdır. Bunun yolu örgüt ve mücadelelerin bilince çıkmasından geçer.

Statükoçluk ve Konformizm Küçük Burjuvazinin Karakterinde Vardır

Bir devrimciyi devrimi yapan sadece savundukları değildir. Onu devrimi yapan, aynı zamanda yaşamı ve mücadelesidir. Hede itiklar sorunu olan bizim gibi bir hareketi üyeleri de yeter sağlanlığı ve donanımı sahip olabilmelidir. Bu hareketin düşüncelerinin kavranması yanında, disipline uymaktan, yaşamda dürüst ve açık olmaları geçer.

Devrimci bir kişilik anlık, kültür, mantığı, yaşamı ve insan ilişkileri her men kendini belli eder. Hedeflenen böyle bir kişilik olmalıdır. Yaşamıysa, mücadelesiyse, iddiasıyla düğüldüğünde on çok boylesı insanlarla zor ve ciddi görevleri başaabilir.

Devrimci bir yaşamdan statükoçluk ve konformizm yoktur. Küçük burjuva ruh halinin yönlendirildi ve devrimci kişiliğin oluşturulduğu kişilerde statükoçluk ve konformizm belirleyici olmaktadır. Özellikle düşünce sistemlerinde geniş tahri-batları yalı açan ve kendisine rahat bir yaşam düşünün bu tür kişiliklerle zor dönemler aşılacak. Harekate açık olmayan, radikal düşünmeyen yaşamın ve gelişen her olaya "denge"ler çerçevesinde yaklaşan bir mantığın mücadeleye de kendisini de belirtmeye yanı sıra yektir. Gidermek mücadeleye hep "en az" vermek, sıkıntılara "en az" katılması mantığının olumasıyla birlikte giderik düzene uyum sağlama başlar. Düşüncede ki yaşamındaki bu sapma zamanla bu durumu değitirecek o insanı kusatmaya, olumu yanlarını tüketmeye başlar. Artık olumsuzluklar olumsuzlukla kusatır olmuştur. Giderik de apolitikleşme, devrimci ruh halinden uzaklaşmaya atbaşı gider.

Düşüncede statükoçluk, yaşamda konformist olup çıkılır. Bu durum kişiyi zayıflatır. Bir bakıma kale içindein fethedilmeye başlanır. Eksik ve zaaflları aşılması yerine, onları yığılınagratmak zeminde giderik büyür. Artık her tür zaafın kotuklu olmasına kıymetli olur. Ve hep tehlikelerden uzak, risksiz bir yaşam istenir. Rahatsız düşüncük, rahat bir yaşam arayışı başlar.

Var olanla yetinme kendisi sınırlamayı da getirir. Statükoç olduğunda, orada daha ileri adimlar atılmaz, atılmaz. Ka-kırlarla düşünülmesi başlanır. İleri mevzi kazanma mantığı yoktur. Ve en önemlisi savaş ve savaş gereği ile düşünülme yoktur. O duruma da gelmeden, geliş-tirmeden söz edemeyiz.

Bir devrimci düşünürken, iyi adimler atandır. Ancak bu karpılarla düşünülme-düğünde, statükoç olumadığından bağa-rlar. Aksi halde yaşamın ilerlediği diğ-adimların atıldığı yerde, hala yollar önce-sinden kar kalırları ile düşünülür, Öne-sin-o olduğunda, orada o insanın ve mü-cadelelerin varlık aşısı ortadan da kalkar.

Çatışma, savaş, mevzi, her kavramlar bir anlam ifade etmez. Hala gelir. Her aşla yetinen ve onunla idare eden bir kafı yapısı baki geliştiremez. O du-rumda mücadeleye katan, mücadeleyi ilerleten olumunaz da. Düşüncede ki darlık ve sınır, یری görmeyi ve tartışma-yı engelleyen olur. Bir adim یری gome-yen, dar olan, sınırları dışına çıkmayan ve ormana bakarak, sadece açığı görebilen bir baki aşısı çıkar atıyor.

Yine yaşamdaki konformist eğilimler de bir tehlike ısaerir. Bir devrimcinin her zaman kurulu bir düzeni olmaz. Bu savaş öznen ve zorlukları zorunlu kıl-ar. Evti birçok şeyden yoksun da olunabilir. Birçok güçlük de yaşanabilir. Yeri gelir, sokakta da yılmak gerekebilir. Yeri gelir aç kalmak, parasız kalmak da vardır bu yaşamda.

Devrimciyle ilgili önüllülükse ve bu gönüllülikle içinde tüm zorlukların abla-beceği varsa, o halde her şeyi tam bir ya-şam, her zaman istemek, olmadığından yakınmak olsa olsa bu ruh halinin ifadesi-dir. Yaşamında teyakkuza olan, her gün, her saat yaşamı denetleyen in-sanlar ablaabilir.

Bencilğin burjuva dünyasının insanları kusatığı bir durumda, insanlar ancak inançları, devrimci yaşamları ile kusat-maları halinde, ve onları hantallarıştan ruh halinden kurtulabilir.

Her Şeyde Mükemmellik Arar

Devrimcinin gelişim şeyri içerisinde öylesine anlar çıkar ve süreçler yaşanır ki, bunlar her zaman on görünüşe sığır olmazlar. Kaldı ki, hiçbir devrimin babı-yu ya da kitaplarla açıklanacak gelişimi yoktur. Mücadelelerin zenginliğiyle yaşanılan boylesı bir baki aşığıyla düğünl-melidir. Mücadele içinde işli-çışılı süreçler yaparken de bunları hepini düşünme-bil-mek kolay olamaz.

Devrimci mücadele her şeyiyle düğüldüğünde hiçbir dönemde mükem-mellik aranmaz. Özveniler, yokluklara, açılara yobulan bir dönem sonucudur bütün bunlar. Devrimin belki de görün-meyen çehresi bu olmuştur. Devrimlerin bu görünümüne çehresinde sayısız yenil-gi, sayısız zarar, sayısız kahramanlık vardır. Karşı-devrimin en mükemmel do-nanımıyla sahip olduğu kugullarda, dev-rim, hiçbir zaman eşit ve aynı anlamlı cevap verilebilmek durumunda olamazdır.

Bu her devrim, her devrimci mücade-le için olduğu kadar, bizim için de geçerlidir. Hiçbir sürecimiz bu mükemmelliğe yak-laşamaz. Devlete karış savaşımların temeline inanç, özveri, yaratıcılık ve halka güven vardır. Yoksa devlette olanaklar anlamında bir eşitli düğümler zordur ve olanaksızdır da. O halde biz bu işi-mizi yaratıcılığımız ve insan unsurlarıyla kapatacağız.

İbret belgesi: 2

Darbeciler nasıl çalışır?

Devrimci Sol tarafından gazetemize gönderilen bu açıklamayı aşağıda yayınlıyoruz.

Ortadoğu'da Hayri ve İbrahim'in iç yoldaşımızın darbecilere tavır alması karşısında ilgencilerle dolu yalanlarını, önderliğini zayıf bir süre kurumsallaştırması yapan bir bayan arkadaş olumsuz konuşma için zorlamaları vb. tavırlarını anlatan yoldaşlarımızın tuttuğu günlüğü darbəciliğin ahlakının tanınması için yayımlıyoruz.

01.04.1993

DEVİRCİ SOL

5 ŞUBAT 1993: Biz diğer arkadaşlardan ayrı olarak yedi (7) kişilik bir grup olarak kalyıldık. Tahsin, Zeynep (eğitmenler), Hasan, Satı, Fatma, Fahime, Solmaz. Bugün öğlen saatlerinde İbrahim ve Hayri geldi. Hareketin çok ciddi sorunla karşı karşıya olduğunu söyleyerek konuyu açtılar. Konuyu Hayri açtı. Konuyu açarken üç (3) madde halinde getirdi: 1) Day'ın benzerlikleri, NK olmaması; 2) 12 Temmuz, 16-17 Nisan operasyonları; 3) Day'ın lüks yaşamı, savurganlığı ve küflü konusmaları. Konu açıklanan objektif davranımdı. Sadece biçimsel olarak iddia dedim. Kendi yorumlarına bırakarak getirdim. Ve konunun odak noktasını Day'ın kişiliğine yönelik saldırıları oluşturmuyor. (...) Ortaya öyle bir tablo çıkıyordu ki, böyle bir kişiliğe sahip insanın harekete önderlik etmesi mümkün değildi. Birakalım devrimci kişiliği, eradan tutarı bir insan kişiliğinden uzak bir insan tipide diye anlatılan.

Konu açıklanmış bugün bize herhangi bir yazılı belge getirilmemiş. Ertesi gün mektuplar ve yazılan getireceklerini söylediler. Biz şaşkınlık hatta çok içine düştük. Olayı anlamıyız, kavramaya çalışıyoruz. Zeynep ve Tahsin konuya çok ilgisizdi. Özellikle Zeynep bizim sorunlarımızla bile tahammül edemedi. Konuşma içinde 4-5 kez müdahale etti. Hayri ve İbrahim'den çok daha tahammülsüzdü, öyle bir tavır içindeydi ki, "konuyu size açıklığı hiç kabullenin, araştırıp sonuçturamaz ne gerek var?" dedi. Biz (Fatma, Fahime) gururları sorduk. Bu sorunun ne zaman beri var olduğunu, neden bu noktaya geldiklerini yukarıda çözümlememişti, neden başka yöntemlere (eleştiri, uyarı, tartışma vb.) harekete var olan işlevi içinde çözümlememişti, Day'ya yönelik suçlamaların bizim geçmişte var olan bilgilerimize gelip gelmediğini (onu yakından tanıyanların anlatımlarından örnekler verdim)... (-)

Fatma toplantıdan sonra Hayri ve İbrahim'e özel konuşmak istedi. Hayri Fatma'nın geçmişteki ilişkilerini biliyordu. Konuyu açmadın 15 (on beş) gün kadar önce Fatma ile özel konuşmuş, tüm devrimci geçmişini anlattığını, konuşma şöyle gelmişti: Süreci değerlendirirken işin geçmiş ilişkilerinin tartışılması gerektiğini biliyoruz. Fatma da hangi boyutu ve hangi kapsamıyla diye soruyor. Açık olarak ve baştan olarak anlatması söyleniyor. Bu arada objektif olma gerektiği hatırlatılarak "ne kendini farla biçimde getire, ne de kim olursa olsun eleştiriden kaçınma" diyor. Fatma geçmiş sürecini, gelişmesini, durumunu, buraya nasıl gel-

diğini açık tartışıyor. Daha doğrusu Fatma anlatıp o arada netleşmek için sorular soruyor. Konuşma ve soru soru biçimi bazı şeylen bildirgeli izlenimini uyandırıyor (Niyazi ile kaldığı, firar sonrası ilişkileri). Fatma'nın bu kadar açık konuşmasının nedeni şu: Bekleme sürecindeydi, hepimiz çeşitli yerlere istihdam edilecekti. Bu nedenle işleme sağlığı habersizleşme olanağı olmadığı için sormak zorunda diye düşünüyordu. Çok açık harekete yazacağı herhangi bir yazı düzeyinde kendini ortaya koyuyor. Bu konuşmada her kisine de Day'ı ile ilgili getirilen iddialar (lüks içinde yaşamı, savurganlık vb.) Fatma'nın yaşadıklarının tamamen tersiydi! Fatma örnekler veriyor. Onlar ise kullanılabilecek şeyler almaya çalışıyor. Şöyle ki; Fatma "Day'ı değil savurganlık her kurşun hesabını yapıyor, baya para verirken denetlerdi vb." şeyler söylüyor. Yanıtları şu; Tabii sana verilen parayı kontrol eder, ama kendisi harcar. Fatma da "Benim özel harcamam değil, evin harcamasıydı, Hatta kısıtlı yapılamasın bile söylemişti" dediğinde usuyorlar. Fatma onun yanında Sabo'nun bu konuda duyurduğunu örnek veriyor. Onu kabulleniyorlar ama "bir şey söylemiyor" diyorlar. Bunun yanında gadroplak elbiseleri, evi, arabası vb. örnekler veriyor. "Haydar kendisi anlatıyor" diyorlar. Fatma da "Haydar kendisi gelip bizimle kaldı. Ev yaşamıştı" dedi. "Arup'ya gidince değişmiş" biçiminde getiriyorlar. Kısaca Day'ı Arup'ya gidince olumsuz yönde değişerek farklı bir kişiliğe bürünmüş.

Haydar "Day'ı ben bile tanıyamıyorum, çok değişmiş vb." şeyler söylüyor. Fatma İsraili konusuna şu yorum yapıyor: "Day'ı o zaman cezalandırmanın yeni çıkmıştı. Ayrıca yanında Sabo, Niyazi, Sinan vardı, onları denetliyorlardı. Şimdi ise tek başına." Diğer konularda da şunları tartışıyor. Niyazi ile Day, Sinan ile Day arasında saygılı ve uyumlu bir ilişkinin olduğu ve ortak bir çalışma içinde oldukları söylendiğinde hemen kullanacakları malzeme arıyorlar. "Day'ı Niyazi'yi eziyor muydu? Sinan'ı eziyor muydu?" soruları geliyor. Fatma ise olumlu bir beraberlikleri olduğunu, Sinan ve Niyazi'nin Day'ya saygı gösterdiğini, ama bunun doğal olması gereken bir şey olduğunu söylüyor. Bunun yanında Arup'da beraber kaldıkları bayırlarla ev ilişkilerini anlatarak Day'ın içi çamşarlarını bile onlara yaktığını söyleyerek gene Fatma'dan bir şeyler bekliyorlar. Fatma da Day'ın çok duyulmuş bir insan olduğunu, değil iç çamşarlarını yikatmadı, diğer çamşarlarını dahil yikamak için zorla öldürdüğü söylüyor. (Sabo'nun hasta olduğu için yikayamadığını belirtiyor.) İsraili kırık konusunu soruyorlar. Fatma hiç küfür etmediğini, ama sorum-luğu düzeli, karşı karşıya kaldığı sorunlar, çalışma temposu nedeniyle sinirli bir yapısı olduğunu, bunu da çok karşılamak gerektiğini belirtiyor. Ayrıca Day'ın'nin gerçek ev yaşamı, çalışma temposu, gerekse Sabo ile arasındaki (evlilik ilişkileri) örnek alınacak bir kişi-önder-söyleyerek örneklerle vurguluyor. Hayri ve İbrahim bu ısrarlı konuşmalar karşısında aynı yanıtı veriyorlar. "Day'ı Arup'da değil, bambaşka bir insan oldu-

lanmak zor ama gerçek vb." Fatma yazıları okuyup düşünmek istediğini, ona göre değerlendirmek yapacağını, olayın önemini, hareketin geleceğini söz konusu olduğunu söylüyor. "Hakkısın oku, düşün" diyorlar. (-)

Biz ilk şoku atlattıca farklı sorular sormaya başladık (Fahime, Fatma). Madem hareketin örgütlülüğü bu kadar olumsuzdu, bu olaylar gelişmişti, neden Devrimci Sol Dergisi'nde, Partinin Arife-sindeyiz yazısı çıktı? Ayrıca ondan sonrakı bütün sayılar Partileşme Sürecine ve Partiyi yönettiler. Hatta satır aralarında şu yorumu yapmıştı: Parti kurulu ya da çok yakın zamanda kurulacak. Verilen mesaj bu idi. Bunlar 13 Eylül sonrası için yazıyordu. Ayrıca darbe neden tam parti konferansının olacağı döneme rastladı? Yorumumuz şöyledir. Parti konferansının öncesi böyle bir şeyin olması düşündürdü. Farklı kişilerle nedeniyle (kanyer vb.) böyle bir şey yapılmış olabilir. Daha sonra Hayri geldi. Her iki de süreli konuşuyup anlatıp bizi ikna etmeye çalışıyorlardı. Özellikle küflü konuşmaları üzerinde durdular. Hayri, Day'ı ile arasındaki diyalogları anlattı. (Day'ı telefonu açar açmaz küflü konuşuyor, konuşamı-yoruz diyor) Hatta bir ara İbrahim müdahale etti. "Bu konuyu bu kadar anlamıyaya gerek yok. Bu konuşmalar Day'ı bizim aramızda çeşitli" dedi. Çok uzun olarak platformu önderler. Biz platformun kapsamını kavrayamadığımız için (Fahime haric, o kabul etti) Solmaz ve Fatma platform olabilir dedi. Kesin karar biçiminde değildi. Sadece o günkü konuş-maları söyledik. O gün akşam geç saat-te kadar her ikisi de yarımadız kaldılar. Biz ikin edememişler. Olanı gittikten sonra, biz aramızda olayın yorumunu yapmaya başladık. Ama elimizde herhangi bir yazılı belge yoktu. Anlatılanların subjektif olduğu açıktı. Ve olayı tam kavrayamamıştık. Bu konuşmalar sırasında Hasan Day'ya yönelik hareketi boyutunda laflar söylüyor. "Az kalsın hareket Apo gibi birinin eline kalacakmış da, haberi-miz yokmuş" vb. şeyler söylüyor. Fatma müdahale etti. Getirilene kadar sadece olduğunu, hiçbir yoldaşımızla böyle hareket edemeyeceğimizi, bu biçimde konuş-maya hakkımız olmadığını sert biçimde ifade etti. (-)

6 ŞUBAT 1993: Bugün öğlene doğru yazılar geldi. Gelen yazıya çok kitapçı çıkıp ve birkaç mektup. "Bir Kara Mizah" yazısının Day'ından habersiz yayınlandığını söyleyemedi. Yazılar getirdi ama onu konuşmaya dahil fizil bulamadık. Çünkü süreli bizi ikna etmek için konuşma yapıyor. Süreli tartışıyor. Öğleden sonra İlahi-mi ve Hayri geldi. İlahi 89 platformu, Niyazi ve Sinan'ın sorunlarını anlattı. Onun da tavri böylece anlaşıldı. Sorunları bir gün önce öğrendiğini, bilzinle (Fahime ve Fatma ile) daha yakın ilişkisi olduğu için özel olarak konuşmak istediğini söyledi. Fahime ile özel konuştu. İlahi daha farklı üslupla konuşuyordu, sorunu ustaca getiriyordu. Akşam Hayri tekrar geldi. Derya'nın telefon edeceğini, bizimle konuşmak istediğini, eğer istesek onunla konuşabileceğimizi söyledi. Derya bizim yanıtı alamıyacağımızı özellikle belirtmiş. (Once Fatma'yı işteş-

Hayri görüşmek istediğini başka bir var mı diye sorunca Fahime'yi de çağırmış) Derya'nın tavri bize başlangıçta şöyle açıklandı: Olayları ayrıntılı bilen, sorunu çözmeye çalışan bir arkadaş. Her iki tarafı da desteklemiyor.

İki gün süreli bizi ikna etmek için seferber olmaları, arkadaşların süreli evde bize zaman ayırmaları (Sam'a geldikten sonra ev yaşamında ortaya çıkan sorunlar ve siyasi çalışmalarla haftada bir gün daha zaman ayırmakla bu konu gündeme gelince bizde üzerimizde bu kadar yoğunlaşmaları diktiğimiz çökmüştü), İlahi'nin eve geltilmesi, arkasından Derya'nın telefonu. Tüm bunlar konuyu açış biçimi ve yöntemle birleşince on kaba biçimde kafa-kol ilgisine girdiğini görü-yorduk. Bu bizim tepkimize neden oldu.

Yolda İlahi bizi karşıladı, büraya bir-likte çıktı. Bu arada bu tepkimizi İlahi-miye açıklanmış söyledik. Bürda Hasan telefon başında bekliyordu. (Biz onun darbeyi yaparından Husayn olduğunu biliyoruz) Telefonla sabah 6.00'da görüşebildik. Sabahı kadar İlahi ve Hasan'la tartıştık. Aynı şekilde bizi ikna etmeye çalışıyorlardı. Derya ile toplantı 3 (üç) saat sürmüştü. O da bizi ikna etmeye çalışıyor. Biz henüz yazılar okumadı-yık, konuyu kavramaya çalıştığımız ama platform çok uzun olmadığını, onun bu süreçte tarihi bir rolünün olduğunu, bunun sorumluluğu ile davranması gerektiğini, darbeleri desteklemenin suç ortaklığı yapmak anlamına geldiğini söyledik. (-)

7 ŞUBAT 1993: Bu yazıları okumaya başladık. Ufak kitapçıktaki "Kara Mizah" yazısının okuduktan sonra olay, daha iyi kavradık ve imni soyduk. Bu bir darbeydi, ihanetti. Bu doğrultuda tartışmalar çok sert geçmeye başladı. Evdeki arkadaşların hiçbir bizi tartışmaya girmiyordu. Hayri, İbrahim ve İlahi zaman zaman tek, zaman zaman ikli tartışmalarla (İlahi bizi uzun kaldığımız evde kalmaya başlanmış) konuyu darbenin dışına çekmeye çalışıyorlardı. (...) Ne bu sorunlar, ne de ileri sürülen iddialar (gerçek bile olsa) darbeyi meşru ve haklı gösteremez. Bu nedenle öncelikle yönetim devredildi, ondan sonra diğer sorunlar tartışılır. Ayrıca darbeler istediği için değil, onlar istemesi de bu iddialar tartışılıp netleştirilmelidir. Çünkü bizim işkilerimiz güven temelinde yükseldi. Onlarda ise Day'ya güvensizlik köleleşmişti. "Boyle birne yönetim verilmez. Yönetim tekrar ona verilmek hiçbir sorun tartışılmaz, tasfiye başlar" diyorlardı. Bizim düşüncelerimizden bu yönde olmasından son derece rahatsız olduk. Bu arada Day'ın bu kadar sorun varken kendilerinin rapor istediğini (özellikle İlahi'nin raporunu) ama yönetimi meşru görmediklerini, rapor vermeyeceklerini söylediler. Biz de "Siz yönetimi meşru görüyorsunuz, biz de sizi meşru görüyoruz. Bizim için hiçbir bağlayıcılık yok, sadece buradan günlük yaşamla, günlüklik ilgili konuları uyarız. Bu da bizim devrimci yaşamımız. sorumluluğumuzun bir gereği" dedik.

8 ŞUBAT 1993: Öğlene doğru Hayri ve İbrahim geldi. (...) En kısa zamanda ükleye gitmek istediğimizi söyledik. On-

"Çağırıcı", "Utangaç Darbeci" Selman: "Ortaya çıkan sonuçlar açısından hareketimiz nezdinde suç işlemiş durumdayım"

Darbecilik darbelerin, darbelerle dayanak olanların ağzından da mahkum ediliyor. Darbeciler kendilerini "tarafsız", "çağırıcı" adını takarak güç katanlar ve destek olanlar, gerekler karşısında, darbecilğin devrimci hareketle yaptığı tahribatları ve kendilerinin bundaki rollerini yavaş yavaş görüyorlar. Selman, darbecilğe destek olanların başında gelen isimlerden. Şimdi "ortadaki olumsuzlukların olmasında benim de bir payım oldu", diyerek suç işlediğini açıklama ihtiyacı duyuyor. Bunun bütün darbelerin ve onların su ya da bu peki-dime destek olmaları ve güç verelerle ders olacağını umuyor. Darbeci için devrimci hareketin adanetine sığınmaktan başka yolu olmadığı her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Evet, Selman "Böylelikle kırtılacak dersler işlamsa, güç olmazsa, bu olumsuzlukların hareket yarınları bazı sonuçlara ulaşmış ve insanlarımız bir deneyim ve ders- olarak bunları aktarmak gerekir" diye yazıyor. Yazdıklarını aktarıyoruz. Darbecilğe destek olanların başında gelen ve suç işlediğini açıklayan Selman'a cezaevinde sorulan sorular ve yanıtlarından kısa bölümler yayınıyoruz.

29 MART 1993

Hareketimiz içinde gündeme gelen darbeyi öğrendikten sonra aldığımız tavırların ve surete yaptıklarımızın yolu açtığı sonuçları bütün olarak düşündüğümüzde bir çeşitliliği sürdüm. Çünkü başlangıçtaki güdülerim ve niyetlerim ne olursa olsun, sonuçta ortaya çıkan olumsuzluklar gözönünde alındığında aldığım tavırlar hareketimize ciddi zararlar verdi.

Bu olumsuzluk neden ve nasıl gelişti? Benim bunları içindeki payımı nedir? Bu sorulara kestim ve basit yanıtlar vermek oldu. Ancak devrimcinin verecekleri öğleştiren sıradan bir insanın "Üz-günüm, istemedim oldu. Pişmanım" vb. diyerek işin içindeki payını göçürmek olamaz. Olayları yeni yerine oturup sabırlı çözümler yapmak ve ilerdeki alışı gelmişler açıklama yararı dersler çıkartarak bir çeşitliliği devrimcinin yön-temleri olmalıdır. (...)

Şu an içinde bulunduğum psikolojik durum nedeniyle tüm olayları yeni yerine oturup ayrıntılarıyla değerlendirebileceğimi ve gerçekten doğru sonuçları formüle edebileceğimi sanmıyorum. Özellikle 6 Mart ve 26 Mart katliamlarının büyük acısı ile şu an moraliğim çok bozuk.

Konuyla öğrenip ilgili yazıları okuduk-tan sonra ben de olumsuz düşünce özele su oldu. 13 Eylül hareketi bir darbeydi. Ancak bu darbeyi yapanlar sıradan insan- lar değil ve ortaya atıkları iddialardan bir kısmı doğru. Bunların araştırılması ge- rekir. Madem bu işi hareketin yöneticileri ve ileri kadrolar kendisi aralarında çözüm- leyemediler. O halde yapılacak iş bir an önce bir kadrolar toplantısı düzenlenerek bu konuların tartışılması sağlamaktır ol- malıdır.

Bu düşüncemi 12 Ocak tarihli bir yazı ile ortaya koyarak o anki sorumla ille-tim. Ardından Dayı ile konuşma olmağı buldum. Çok kısa da olsa telefonla yapıp- tım konuşmaları ardından Dayı'nın ben- den yapmamı istediklerini reddettim. Ya- ni darbeleri mahkum edip onlara ilişkinliyi kesmeyi kabul etmedim. Çünkü darbeleri- le buluncak ve kendilerini ilede edebilecekleri bir kadrolar toplantısı ol- madan onların dışlanmasını doğru bul- muyordum. Dayı'nın kendisine yapılan hak- sızlık ve olumsuzluklara tepki duya- rak tavır belirlediğini inanıyordum. Orta- da hareketin ideolojik çizgisine yönelik somut bir tartışma olmadığına göre, dar- beciler de insanlar bu insanları dışlamamalı-

zıydı düşünüyordum. Ve bu düşünce- den hareketle darbelerin de katılacağı bir kadrolar toplantısının düzenlenmesi için Dayı'yı zorlamak gerektiği kanısına vardım.

(...) Ve bu doğrultuda faaliyet yürüt- meye başladım.

Ancak bir noktadan sonra güdülen amaç ve niyetlerin pek bir anlamının ol- madığını, benim hangü düşünceleyle yola çıktığımı değil, sonuçta ortaya çıkan tablounun önemli olduğunu gördüm. Bu nedenle işin başındaki niyetlerim hiç de kötü şeyler olmadığını, bu nedenle orta- ya çıkan olumsuzluklar konusunda pek hatam olmadığımı vb. söylemlerin bir an- lamlı yok. Dolayısıyla konunun bu yanını görüyorum.

Ortaya çıkan tabloya baktığımda bu- günün günleri görüyorum. Çok değerli yö- dşamlarımızın şehit olması, uğradığımız madmi ve manevi kayıplar, yitirilen değer- ler, zaman ve güç kaybımız, moral yitimi vb. vb. ve hepsinden önemlisi resmen hareketimizin bir bölünmenin işliğine gel- miş olması...

Bu olumsuzlukların ortaya çıkmasını- dan, işin ta başından olmasa bile, bir noktadan sonra bizzat ben de sorumlu- yum. Ortaya çıkan sonuçlar açısından hareketimiz nezdinde suç işlemiş durum- dayım.

(...) 1- Savag örgütü gerçeğini tam kavra- yamamıştım. Yazılan çizilenler üzerine konuşma, genel geçer şeyleri söyleme- nin ötesinde bir savag örgütü gerçeğine denk düşecek militan bir bakış açısına sahip olamamıştım. Böyle olduğu için bir savag örgütü açısından darbe gibi bir olayın taşıdığı anınlı çözümlenemedi. Darbeyi bir yöntem sonucu olarak değil "üzzerinde bulma fırtına kopartılacak ne var ki?" türünden bir yaklaşıma düğüm.

2- "Önce darbe sorunu halledilecek, sonra her şey tartışılacak" yaklaşımı reddedip "Önce her şey tartışılır" diyen görüşü benimsedim. Bu görüşün, sav- naların başlangıçtaki niyeti ne olursa ol- sun, sonuçta hareketi bir ayrıntıya götüre- ceğini öngöremedim. Dolayısıyla küçük burjuva demokrasinin klasik istemleri- le hareket edip illegal bir örgütün yasal bir tartışma kulübü gibi davranamayacağı gerçeğini gözdari ettim.

3- Savag örgütü, onun işleyişi ve nu- kuğu konularında net olmadığım için so- nuçta bir parti olmasak bile, bizim için de geçerli olan örgüt işi sorunların çözü- münde "azınlık çoğunluğu uyar" ilkesine

uyumdayım. Bu tavır açıkça demokratik merkeziyetçiliği reddetme ve küçük bur- juva anarşizminin çizgisine girme demek- tir.

4- Küçük burjuva gururun bir yanısı- marak kendimi abarttığımı bugün farkındayım. "Her zaman çoğunluğu dedi- giği doğru olmayabilir" gibi genel geçer bir düşünceden hareketle kadroların bu- yuk çoğunluğunun yanlışlığı içinde oldu- kumı düşündüm. Bu arkadaşların soruna duygusal yaklaşıp subjektif davranışları- nı belirttim. Oysa proletar bir örgüt ada- mı, böyle bile olsa yani yüzde yüz doğru- yu söylediğine inansa bile yoldaşlarının çoğunluğunun kararlarına uymalıydı. De- mek ki ben mücadele içinde tam olarak küçük burjuva yanıtlarını atamamışım. Bu olayda bunları açık olarak gördüm.

5- Kimi küçük sorunlardan hareketle, bilimsel kuşkuculuk adına, önderliğe kar- şı güvensiz bir yaklaşım içinde oldum. Her insanın hakkı yaşılabilecek gerçeğin- den yola çıkarak sürdürdüğüm bazı ta- rışmalar, sonuçta benim tartışmak istedi- ğim konuları aşpı açıkça önderliğe karşı güvensizlik yaymaya hizmet etti. Oysa

sonuç su ya da bu konuda düğün hatalar- dı, hareketle geleceğini ilgilendiren hayatı bir konuyla kınımlamak tavır, bu konuda önderliğin ne dediği idi. Bu açı- dan benim uzağı görmeyen, deneyici yaklaşımının yolu açtığı olumsuzluklar ko- nusunda önderliğin uyarılarını gözönün- de tutmadım. Bu tavır da, bir önceki maddede belirttiğim gibi proletar devrimi- militanlığı taşıması gereken özellikleri tam içselleştirememiş olmamın bir sonu- cu olsa gerek.

(...)

Ama sonuçta orada!

Oradaki olumsuzlukların olmasında- da benim de bir payım oldu. Hem de ol- dukça önemli bir pay bu (!) Kendimi ma- zur gösterecek çeşitli bahaneler üretmek atfedim gibi bir istemim olmaz. Çün- kü her şeyden önce vicdanen ben rahat- sızdım. Kendimi sorgulama, yeniden bir yarattım sürecine girmek gerekiyordu. Bu açıdan hareketin vereceği karara saygılı- yım. Tüm olaylara karşı hareketimiz bu hadiseyi daha fazla yara almadan at- laması en büyük dileğim.

Selman

"Suç olarak söylenen olaylarda sorumluluğum olduğumu kabul ediyorum"

(...)

Soru: Pratik tavır alınız mı? Yazıda ifade etmişsiniz. Pratik tavır alınız bu- na hiç umuyor ki. Pratik tavır alınızın hepsinde su var, yazılarda da su var... (S: Ama sorun da orada zaten) Yöntem. Yöntemi şu şekilde ifade ediyorsun... (S: Ama işte sorun da orada zaten) Yöntem tahillere giriştiniz. Asaf da sen de... yarımları görüldü ama... aması ne? Yarımları görüldü ama... amaların ar- kasında gelen bir dolu şey, darbeyi meşrulaştıran bir anlayış savunmuş ortada dokümanlar. Onlar sizden medet umuyor, siz onlardan medet umuyorsun. Hareketin esenliği ondan sonra. Ni- ye tavır almıyorsun darbelerle peki? Ni- ye tavır almıyorsun? Madem siz, ortaya konulan iddiaları ilgilendiriyor. Hiç mi gü- veniniz yok önderliğe? Neye? Kininiz ne- reden geliyor önderliğe? Hiç mi gövne- niz kalmamış? İddialar oturur tartışılır, yine tartışılır. Ama darbecilik bitirildikten sonra tartışılır, darbecilik ezildikten son- ra tartışılır. Hatanız orada zaten. Mesele orada. (S: Zaten zaten sorun orada) Evet sorun orada zaten. Yani suç orada başlıyor. Suçunuz tarih karşısında, hare- ket karşısında, Devrimci Sol kadroları karşısında, suçunuz orada başlıyor. O tavır almazdınız. Ayrıntılı kökeni de ora- da yatıyor zaten. Ayrıntılı tohumlarını atmanız, hüzüplük her orada mesele, dediğim gibi yani mesele orada başlıyor. Ahlaksızca örgüt hukukunu bir tarafa atı- yorsanız, darbeleri hareketimizi hancı- lerken hiç sesiniz çıkmıyor. Ama "Dayı tepkisi" demeyi biliyorsunuz. Bağları- nı kopartıyorsunuz. Neye önderliğin yazıl- larına yanıt vermiyorsunuz? Neye telefonla- ra çıkmadın Selman? Neye ayrıntılı ta- virler gelirdi? Neye önderliğin istediği te- lefonu vermiyorsun? (...) Evet önderliğin- de ayağın altına aldırдың. Devrimcilerle hiç alakası olmayan insanlar önderliğin- i ağızlarına aldılar, lekelediler, karaladılar. Şunu demek istiyordum. Ben de- ğilim, darbeci değilim diyorsun, savunmu- yorsun diyorsun. Ama "biz de darbeyiz, yaptılar darbeyi desteki oluyor. Gereki- se ayın bayrak açarız" demen ne anlama geliyor Selman? Bunları, suçlarını açıl- la. Hala çoklarca davranma. Devrimci adaletimize sizin. Devrimci Sofa özeleş-

ter ver.

Selman: Bak ben yaptıklarımı savun- muyorum. Bugün hareketin gelişmiş ol- duğu durum zaten ortada, çok morali- bozuk zaten. Bu noktada yani ben bunları işte farkında olmadan yaptım demio- rum, ben hareketin bugün geldiği nokta- da gerçekten uğradığı kötü bir duruma neden olanlarındandır biriyim. Bu noktada ben... yani şimdiki deminden beri so- ruyorsunuz bunlar yeni oldu, bunları nasıl düşünecek o noktaya geldiğini biliyorum bu da noktada şimdi su andan sonra ya- te ben sunu yiptim sunu demiyim de- miyorum, yani tamam bu noktada ben suçluyum.

Soru: Hangi noktada suçlusun onları açıkla.

Selman: Ama işte söylüyorum. So- nuçta ayrıntıya giden bir noktada hare- keti yani ayrıntılı başlatılabilecek bir...

Soru: Görmedin mi peki? Görmedin mi, çocuk muşu? Evet devam et...

Selman: Evet orada o değeri- lende yaptım, yanlış bir tavır benim belir- dim...

Soru: Evet devam et. Diniyoruz Sel- man. Deminki konuşma devam et. Benim savduğumu görüşün doğru ol- madığını gördüğün dedin. (S: Evet) De- vam et, diniyoruz, baştan al, ne kadar dayatıldığını o kadar dayatıldın.

Selman: Sonuçta hareketin geçmiş konumları itibarıyla belli yerinde olan in- sanları yani darbeyi yapanların dışla- nacağı, ondan sonra tartışmanın ola- cacağı, olmasını istemedim. İki değeri- lenden böyleydi. Ama gelinen noktada ya- ni bugün diyelim iş kışın hareketin di- şına düşmesini istemem ama sonuçta çok daha fazla tahribata neden oldu. Ya- ni bir sürü değeri insanımız şehit oldu. Bu noktada yani o istenen tavır al- mayla yaptığım hatanın bugün farkında- yım.

(...)

Soru: Suçlarını sırala, Selman.

Selman: Ben, Ama ben onu söylü- yorum. Ben hareketin bugünkü uğradığı kayıpların, geldiği olayın doğrudan so-

tartışmamız başlayır. 'Darbe nedir? Nası olur? Hangi koşullarda olur?' diye başlatıldığını bir yöntem tartışmamız var. O bilgin bir yönlemler, o noktaya ne diyebilirsin?

Birincisi o, ikincisi de şu. En son bir taslağın bahsetmiştim. 10 sayfalık yazıların daha açılmış halidi. Oradaki görüşlerin sürdürülmesi diye ifade ettim. Yani bunlar görüşlerdir sonra, hareketin büyük bir çoğunluğunun genel olarak bu yönlemler hareket safında yeni alımlar darbe için mahkum edilmiş oldukları sonra, az önce onu ifade ettim ya yani sadece bir kalmıştı dedi; o babayı neden hala sürdürdünüz?

Kadrolara güvensizlik yok mu orada?

Selman: E, var zaten sorun orada. Yani. Ama şimdi onun da o kadar ilginç olduğunu düşünüyordum ki şimdi şöyle. Bir; bir keke Bedirli kadrolara güvensiziyordu. Neden? Çünkü güvensiziyorsa o kadar 13 Eylül hileni erdesine konuşur açarlardı. Dört kişiyi değil de diyetim yirmi kişiyi çağırırlardı, derfendi ki buyurun kardeşim bir sizden yaptık doğru ya da yanlış karar bizzet verin. Ama onlar şunu görüyorlar, çağırılan üç kadroları ikisi hemen Day'ın yanına tavla koyunca, ha Day'ı konuşmasıyla falan kesin insanları etkiliyor. O zaman yani kadrolar Day'ın ile söyletme hile hemen tavla bırakıyorken insanları, büyük çoğunluk. O halde süreçte çıkararak bir şey yapalım. Dolayısıyla onlar bir kere kadrolara güvensiziyordu, iki; konu kadrolara açıklıktan sonra bir hahem şey istedik. Kadrolar bir araya gelmez, toplanamaz ki konuşur şey yapalım. Day'ı da önce darbe halledilsin. Allah alılsın o zaman ben şunu düşünüyordum. O zaman Day'ı da kadrolara güvensiziyordu. Çünkü güvence, kendinin keskin hahı olduğuna inansa, o zaman şunu derdi, taslağın geldim hiçbir şey yok oturalım kadroların derdesi olsun. Gerçi bunu diyetim ama bizim dediklerimiz şekilde şey kabul etmeyince şimdi o noktada ben şunu düşünüyordum. Yani o işte kadrolara güvensizlik dedikmiş o zaman ne oluyor şimdi. İki tarafta da böyle bir şey var. Demek ki yani biz insanlarımız bir yönlemler duygusallı dedikmiş ya da işte yüzüde görünecek bakıp karar verebiliyoruz.(...) O noktada çoğunluk yanlanabilir. Ee işte işi ki işi olanlar, ister dört kişi, doğrudan görülen bunlardır. Olayın özü burada yani. Ben noktada işte kendini abartma ya da misyonunu abartma ne dersene di, bilmeden buna gürde, istersen kendine ilimle de, büyük görme de ne dersene di. Yani sonuçta pratikte yaptığımızın anlamı da budur yani.

Soru: Siyasal düzlemdeki ifadesi ne? Hızp değili mi?

Selman: Siyasal işte oraya geldik.

Peki Asa?

Selman: Vallahi pek çözememiş, o çok şey söylüyordu. Ki hatta bir dönem onunla epay tartıştık da. Çünkü söylediklerini yani bir dolı şey var ki ben bir dönem közdüm ona, dedim ki kardeşim geçmişe döndürüyorsun bir birçok şey olduğunu falan söylüyordun dedim madem bu kadar çok şey var niye sustun?

Soru: Neler diyorun mesele?

Selman: O 10 sayfalık yazıdaki olayların tanığı, 12 Temmuz'a ilişkin, onlar hep onun sözleri. Ben 12 Temmuz'un falan öncesi yaşamış birliğin dedim. Yani örneğin 12 Temmuz'a ilişkin sonuçturman olmadı, kendine hahsızlık yapıldığını, ceza verildiğini o konuda da işte,

hanımıyla görüşmek mi istemiş bir şeyler olur, o konuda işte...

Soru: Görüşüyordun zaten.

Selman: Ya işte tabii ben onun evli olduğunu bile bilmiyordum da, yani o kadrolar kendisine hahsızlık yapıldığını, işte ceza olarak işte aşığıya gönderildiğini, ama işte aslında ceza olarak da ayrıyetken görev aldığını, bu tür şeyler falan söylüyordu.

Soru: 12 Temmuz'a ilişkin onun sorumluluğunu biliyor muydunuz?

Selman: Hayır.

(...) O yönlemler, hatta ben bir ara ona şey demiştim. E kardeşim madem bu işi kesinlikle Day'ın istediği yönde çözülmesi için söylüyordun, o zaman neyi bu yazıya imza attıyorsun, niye onu zorlamaya çalışıyorsun, o zaman... hiçbir şey yapmayalım o zaman. Hatta ben böyle bir eleştiri getirmiştim. Dolayısıyla o, yani bir dönem örneğin şunu diyordu işte diyetim bu olaylar öldükten sonra kamptaki kurban anıyorlar, soruyorlar. İste ne diyorsun 306 sayfa yazıya falan. Ben diyor doğrudur diyor. Orada söylüyordu. Dolayısıyla biz örneğin birtakım sorunları dile getirmedikten sonra susuk, ama Bedri bu yazıya doğru yaptı, şey yanıyla yönlemler kesin katliamıyormuş ama işte cesaretle sonra neşter attı. Bu onun işte ileride köstülene de, ileride işte olumlu olacaktır falan. Bunu diyor, ama başka bir tartışmada bu sefer Bedri'ye yönelik sert şeyler söylüyor, kesinlikle işte kabul edilemez, bu yöntem çok yanlış işte bu konuda eğer köklü bir özleştirilmez. Ben Bedri ile hiçbir şekilde beraber... Ne o zaman da dedim yani dedim bir yandan Bedri'yi övüyorsun, diyorsun ki gerçekten birtakım şeyler yaptır ama öbür taraftan yani bu adam doğru yaptırma o zaman onun yazdığı bazı hatalara, yanlışlara niye bu kadar kafayı takıyorsun, hiçbir arada olmayacak kadar sert tavır alıyorsun. Böyle uzun böyle sert tartışma olamazmış da olmalıdır işte bunlar hep böyle kadrolar konuşmuşuz şeyler işte. Ben noktada ben onu tam çözememiş değim. Zaten kendisi şey diyordu örneğin, aslında benim izlenim atarm bile gerekmiyor çünkü önemli olan hareketin organları ya da kurumları açısından isimlerdir. Benim hiçbir şeyim yok ki diyor, Küristan dediniz ne işi işte ki uçtane insan. Bir yandan diye söylüyor, bir yandan daha farklı şeyler işlenmiş olduğu tabii böyle bir şey düşünmedim de o konuda Derya beni uyarıyor.

Soru: Mesele ne olabilir diye?

Selman: Ya onun daha fazla işte hesabının falan olduğunu ima etti Derya bana. Ben de yok öyle bir şey falan dedim. Bilmiyorum en son. Yani kasacası ben onu tam çözememişim.

Soru: Derya nasıl değeriştiriyor onu, faklı hesaplama ne kastediyor?

Selman: Ya faklı hesaplama herhalde şey... yani

Soru: Şefliğe mi soyunuyordun?

Selman: Ha kendini öne çıkartma, ya da işte orada kendini yönlemlerle çağırıldığını onu ima etmişim. Ki yok o zaman Derya'ya şey demişim. Yok ve dedim yani ben ne diğünüyorsun onu söylüyoruz yani onla bizim öyle bir ilen paylaşımını ya da yönlendirmesi olmuyor olan demişim.

(...)

Soru: Evet Selman. Üç gündür konuşuyoruz. İleride konuşma ihtiyacı olacaktır. Biz geçen günkü ifade etmiştik, ama bugün bir kere daha toplayalım. Sıralanmış hareket şöyle değeriştiriliyor.

1- Partizini engellediniz.

2- Savajımızı engellediniz. Örgütlenme felç oldu, tar bir defirasyon var, silah depoları, kasamızı, geç edildi. Bu nedenle savajımızı boyutu geneldi.

3- Hareket bölünme noktasına geldi. Prestijimiz ve moral değeriştirilmiştir.

4- Örgütlenmeyi yeniden işare etmek için, operasyonları karşı önlem almak için bölge ve alanlara ne para verilebilir o ne olanak verilebilir; fonlara silah, 30 milyar nakit, gayri menkul hahsa gasep edilmiş durumda. Bunlar geri verilmemiş gibi bir taraftan para parça döğme kaplıyor. Bu da ağır bir suçtur. Bütün sınırlar değeriştirildi, hareket tar bir legalizim içerisinde legalize edildi. Kadrolar arasında, kadrolara önderlik sırasında güvensizlik yayıldı. Örgüt ve insanlarımız demoralize edildi. 6 Mart katliamına, var olan defirasyon içerisinde ve arkasından yaşadığımız katliama neden oldu.

Darbeçilerin Ortadoğu'da tek aynı yönlendirdiği Mazlum ve Ayhan açıklıyor

"Meşru ilişkilerime ve görevime geri dönüyorum"

Hareketimizin bir tarafta olarak örgütlenişlik işinde faaliyet sürdürürken verilen bir görev nedeniyle Ocak ayı içinde Ortadoğu'ya gittim. Görevimi tamamladım, fakat bazı nedenlerle yeniden eski görevime döndüm, belli ölçülerde Ortadoğu'daki ilişkilerime geri döndüm.

Bu süre zarfında hareketin içinde belli gelişmelerin olduğunu öğrendim. Bu konuda darbeçilerin gelen 306 sayfa yazılar, başka insanlarımız olduğu gibi bana da okutuldu. Daha ilk yuz sayfasını birlikte okuyup tartıştığımız, darbe konusundaki iddialar, nedenler vs. kafamda tam anlamıyla açılmadığı halde, Şubat ayı içinde Ortadoğu'da yapılan toplu tartışmalar dışında tutuldu. Durum böyleyken hareketle ve insanlarımızın olan güvenim, idduaları konuşanlar üzerinden yillardır mücadele içinde olmaları, onlara inanmam, özümün nedeniyle kavrayamadım. Bu sorunun keldama sorular uyarlamasından neredir oldu. Değeriştirilmez, inançlarımız, güvensizim her şeyimiz sorunlarımız ve moral bozukluğu hakimdi. Bu duygular içinde bizlerden yazılar istedikler, ben de yazdım. Oysa tek taraflı bildirilendirmişlik ve önderğin hiçbir yazısı bizlere (en azından bana) okutulmamıştı. Bu nedenle Şubat ayında yazdığım yazı sağlığı, sağduyulu karar verip de yazdığım bir mektup değildi.

Yazıları yazdığımızdan kısa bir süre sonra ülkeye savajsa gidileceği konuşmaları olanağı bağlanıldı ve bana da öneli. Oysa ben Ortadoğu'ya eğitim nedeniyle değil, başka bir görevle gönderildim. Görevim tamamlamış durumdaydım ve yine normal meşru örgütsel ilişkilerime geri dönüp yeniden görev talep etme gibi bir sorumluluğum vardı. Kendi kendine savajma karar alamadım ve öneriyi reddettim. Diğerleriyle birlikte ülkeye gittim. Geçtiğim andan itibaren yazılar kalmı. Param da bitince feodal ilişkilerime gittim. Bir kanal aracılığıyla hareketle yeniden ilişkilerime girdim. 13 Eylül'den itibaren olan gelişmeleri ve gerçekleri öğrendim. Ahlaksızlığı, namussuzluğu, yalanı gördüm. İçinde benim de izmam olduğunu, çok peşu sorunu, cezalı olan insan-

ın insanlarımızın yakalanmasına neden oldu. 13 Eylül'den itibaren ya da pek çok operasyon oldu, bunlarla birlikte, darbeçiler zaten bu operasyonlardan dolayı suçlular. Darbeçileri savunarak da ya da ona destek olanlar da bu operasyonlardan dolayı suçlular. Örgütün tüm olanaklarını kullandı. Atamıştı görevine, ama örgüte zarar verildi. Şimdi suçlu bunlar. İlahim edilen suçları bunlar. Hareket şunu söylüyor:

Tüm kadrolarmızdan, Devrimci Sörfen ve hahkızından al diyelim, darbeçiler, darbeçilerin savuculuğuna bira-kin, özleştirilme sürecine girmiş. Aslı durumda kendi durumumuz daha ağırbaşlıyorsa. Hareket değeriştirilmesinde budur. Tüm darbeçilere ve darbeci destekçilerine karşı hareket bu perspektifte gitsin. Bu suçları hahm ediyor musun? Önce onu soralım. Ya da neler söylüyor sun?

Selman: Sonuçta şimdi ortaya çıkan olumsuzlukların içerisinde doğrudan payım olduğunu, bu anlamıyla da yani örgüt açısından suç olarak söylenen olaylarda sorumluluğum olduğunu kabul ediyordum.

ların "eğitimi bitirmiş savaj" diye lanse edilmesini de doğru bulmuyorum. Ben eğitimi tamamlamış savajı değilim. Böyle de Ortadoğu'ya gittim. Benim de içinde olduğum 17 insanımızın ve bizim yazılarımızla yayınlanan tüm insanlarımızın kanlıdırmasa öfke duyuyorum. Hareketimizin yaşadığı bu sorun çok ağır. Bu olay bir darbedir ve ben de mahkum ediyorum.

Bu zamana kadar pek çok sorunu aşmış hareketimizin bu darbe olayını da aşacağına eminim. Hatta eğitimi görmüş, hareketime olan inancımı bir kez daha tazeliyorum durumdayım. Bu açımda ile birlikte yeniden meşru ilişkilerime ve görevime geri dönüyorum.

YAŞASIN DEVRİMCI SOL!

YAŞASIN ÖNDERİM

DURSUN KARATAS!

MAZLUM /2.4.1993
(Ortadoğu'da darbeçilerin yazılmasına imzası atılan 17 kişiden biri)

■ ■ ■

"Gördüm ki bize anlatılan gibiydi, değil."

(...) Biz Ortadoğu'dayken yaklaşık 17 kişiydik. Hepimiz Hayri ve İbrahim, Kemal ve Haydar arkadaşlardan atıldık ve Day'ya karşı tavır aldık. Ben resmen suçodum. Çünkü bize Mesut demişti. Ülkeye gittiğinizde bazı gerçekleri orada net göreceksiniz. Şimdi bakiyorum haklı. Day'ya karşı bize tavır almayı yukarıda söylediğim arkadaşların payı var. Ülkeye geldikten sonra bazı arkadaşlarla görüşüm. Gördüm ki bize anlatılan gibiydi. Onlar bize arşivini olanlar, tüm yeraltı SDB'leri onları desteklediklerini söylüyorlardı. Ülkeye girişimizde gerek güncümüzü göstererek, fakat 6 Mart'ta Bedri ve Derya arkadaşlar şehit düştü. Bir sürü operasyon oldu. Arkadaşlar yakalandı. Ben şunu söylemek istiyordum. Şu aşamada devrimcilik yapmak istemiyorum. Belki ileride hah olduğunda kolektivistimize yardımcı olabiliriz derseniz zannediyorum.

Devrimci selamlar

Ayhan 'Sait'
(Ortadoğu'da darbeçilerin yazılmasına imzası atılan 17 kişiden biri)

Devletin Dersim'e
topyekûn savaş politikası

Yağmacı, talan, gözetli ve bombalama

Tunceli (Mücadele)- TC'nin bütün Kürdistan'da olduğu gibi Dersim'de de Newroz öncesi bağlatığı terör ağır silahların kullanıldığı saldırılara sürdüürüyordu. Özellikle köylere yönelik, halkı hayatından bezdirmek için yapılan ve talan eşliğinde sürdüürülen aramalarda "Şişkin İbbar var" gerekçesiyle evlerde odakların altları kazılıyor. Köylülerin eşyaları kırılıp dökülüyor, yiyecek maddeleri tahrip ediliyor. Tüm bu gözetli ve saldırılara karşı koyan halk ise ya tehditler savurluyor ya da gözetilme alınıyor.

Köylere Yönelik Operasyonlar Yaygınlaşıyor

Tunceli halkının sindirmesine yönelik olarak köylere operasyon başlatıldı. Saldırı yaygınlaştırmaktadır. Belirli bir merkezde düzenlenmiş, açıkça anlaşılabilir operasyon değişik iki ve köylere aynı biçimde gerçekleştirilmektedir. Arama, dayak, tahribat, talan, gözetilme bu operasyonlarda yaşanan sıradan olaylar halindedir. Operasyonlar gerçekleştirilen her türlü keyfi hareketi rahatlıkla yapabilmektedirler.

Mazgirt'in Demirkazık Köyü, 18 Mart 1993 günü saat 20.00'de yüzlerce jandarma ve komando timleri tarafından basıldı. Köy evleri tek tek arandılar sonra "Şiz evlerinin geneli benzerdiyorusunuz, onlara yarıp ediyorsunuz. Evlerinin arıyacağınız, şişkin İbbar var" diyerek bazı evlerin altları kazıldı. Köylüler "Bize bunları yapmaya hakkınız yok" diyerek bu tür uygulamalara karşı çıktılarında "İstediginiz yere gikayet edebilirsiniz" denilerek evlere ve talan devam ettirildi. Sabaha kadar süren operasyon, askerlerin civar köylere de benzer bir operasyonu gerçekleştirmek üzere ayrılmalarıyla son buldu.

Dersim'in köylere yönelik bu saldırılar Mazgirt ilçesiyle sınırlı kalmadı: Merkezde bağlı Gökçek Köyü Taşlica mezarısı özel tim tarafından basıldı. Köyde yine aynı gerekçelerle arama yapıp evlerin altlarını kazarak şişkin aradılar. Kamer Çiçek isimli köylünün evinde arama yapan özel tim, bulduğu Nokta dergisini gerekçe göstererek Kamer Çiçek'in oğlu Ahmet Çiçek'i kendilerine karşı çıktığı için damın üstüne çıkararak dövmeye basıldı. Daha sonra Ahmet Çiçek'in kimliği alınmış özel tim, ona kimliği gelip Kutudere Karakolu'ndan almasını söyledi. Ahmet Çiçek 26 Mart 1993 günü gittiği Kutudere Karakolu'nda, Tunceli Merkezde götürüldü. Gördüğü işkencelerden dolayı hastaneye kaldırıldı. Hastanede tedavi görüldükten sonra yeniden sorguya alındı.

Yine Ovacık'tan Peter Köyü'nü basan özel tim köylülerin evlerini dışarı çıkararak köyü boğaltacaklarını, artık burada kendilerinin kalacaklarını söyledi.

Köylülerin karşı çıkması sonucu hakaretlerle köyden ayrılan özel tim çevre köylere aynı uygulamayı devam ettirdi.

Savaş Uçakları ve Helikopterler 3 Gün Boyunca Dağılan Bombalarla: Bütün bu operasyonların sürerken, diğer yandan savaş uçakları ve helikopterler dağını devamlı olarak bombaladı.

Mazgirt'e bağlı Per Köyünde dağlarda mağaraları yoğun bir şekilde bombalandı. Perak ilçesine bağlı Kaçkar Köyü civarına 30'dan gelen özel komando birlikleri ve diğer tepelelere 4 Kayseri Havalandırma Tugayından gelen komando birlikleri indirildi. Belirlenene göre 2000 civarında bir askeri güç bütün bölgeyi abluka altına almış durumda.

Ovacık'tan başlayarak Pülümür'e kadar uzanan Munzur şerh dağlarında 26 Mart 1993 günü başlayan hava ve karadan bombalamalar 26 Mart 1993 gününe kadar devam etti. Bombalanmadık, kurşunlanmadık yerin kalmadığı Munzur dağları, Kutudere taraflarında kurulan havan topnlarıyla da genelinin gidebileceği yerler olarak nitelendirildi. Munzur ve Jel Dağı 26 Mart 1993 gününe kadar yoğun olarak bombalandı. Henüz kaç tane köylünün gözetilme alındığı bilinmiyor.

Bismil'in Kazancı Köyü "ateşkes baskını" na uğradı

Diyarbakır (Mücadele)- Olgarış, yurtseverlerin ilan ettiği ateşkesin verdiği rahatlıkla saldırılarında tam pervasızlık örneği sergiliyor. Bismil'in Kazancı (Kırhaç) Köyü 1 Nisan günü böyle bir saldırının hedefi oldu.

1 Nisan günü öğle saatlerinde 63 cemse (Yaklaşık 1000 asker) tarafından başlanı köyde bütün evler arama adı altında talan edildi; eşyaları kırıldı. Ahmet Bayrak adlı köylünün ahrarı ve samanlığı yakıldı.

Baskın sırasında, köylüler köyü terk etmeleri yönünde tehdit edildi. Bu amaçla köylülerin su kuyularına el bombaları atılarak kuyular kullanılmaz hale getirildi.

Çe yenden askerler köyden ayrılarak 6 köylüyü beraberinde götürerek gözetilme aldılar.

Köyde incelemeler yapan HEP milletvekilleri Leyla Zana ve Sedat Yurttaş bu saldırıyı kınadıklarını belirttiler.

Tüm Haber-Sen Başkanlar Kurulu toplantısı Diyarbakır'da yapıldı

Diyarbakır (Mücadele)- TÜM HABER-SEN Başkanlar Kurulu Toplantısı 3-4 Nisan 1993 tarihinde Diyarbakır'da yapıldı. Toplantı sonucunda, edile yasa- nın olayları ve sendikalar üzerindeki baskıları bir kez daha kamuoyuna duyurmak amacıyla Diyarbakır'da bulunan DKO ve sosyalist basın birimleri ziyaret edildi genelde halk ve özellikle sendikalar üzerindeki baskıları teşhir ettir.

Besme yapılan açıklamada "Bugün ülkemizde yaşanan kırlı savaş sürecinde Kürt halkına karşı yapılan baskı ve katliamlar devam etmektedir. Bu baskılardan biz kamu çalışanları da yeten kadar nasibimizi almak tayız. Bunun en son örnekleri arasında Van EĞİT-SEN şubasının valilikte kapatılması, Muş, Bitlis, Sirt ve Batman illerinde kamu çalışanları sendikalarının örgütlenme başvuru- ları engellenmek istenmektedir. Diğer yandan işe çalışanlar üzerinde baskı ve sür- günler abalabildiğince sürmektedir.

Açıklamada bir yandan işçi kıymı, sendikası- laştırma ve özelleştirme politikaları yürütülüyor, diğer yandan da her türlü demokratik açılımın önü tükane- rek Kürt halkı üzerindeki baskıcı politikalarla devam

ettirdiği belirtilerek şu istemlere yer veriliyor:

- Çalışanların grevli-toplu sözleşme sendikası hak ve özgürlüklerinin anayasal güvence altına alınması
- Sendikalarımızda yapılan ve yapılacak olan toplu sözleşme çalışmalarını reddetmemesi
- 1 Mayıs'ın emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak yaşatılması
- Yargısız infazlara derhal son verilmesi
- Faali meclis cinayetlerini durdurulması ve failerinin bir an önce bağışması yargı önüne çıkarılması
- Kürt halkı üzerindeki katliamların ve bölgenin insan-sağlatılmaması uygulamalarının vazgeçilmesi
- Kürt halkının kendi kimliği ile yaşamını sürdürebilmesi için anladığı eğitim, basın ve yayın hakkı daha ol- mak üzere her tür ifade etme hakkının anayasal güvence altına alınması
- Kontreingilizce dağlatılacak sorumlulukların ceza- larınımlaması, olağanüstü hal uygulamasına son verile- rek korucu sisteminin kaldırılması
- Miliyetçi ve geyen politikaların vazgeçilmesi
- Kürtlerin kardeşliği temelinde siyasal çözümlere gidil- mesi

Sosyalist basına saldırılar

Diyarbakır'ın Amed Kitabevi'ne polis baskınları

Daha önceleri birçok kez kontreingilizcan tehdit ve saldırılarına uğrayan Amed Cumhuriyet Kitap Kütü- bü, geçtiğimiz 12 Mart'tan bu yana üçüncü kez po- lis baskısına uğradı.

12 Mart günü Basın Masası polisleri tarafından basıldı, çalışanları ve sahibi söi işçileri yayınları satmaması yönünde tehdit edilen Amed Kitabevi, tehditler bir iş yaramayınca bu kez 2 Nisan günü yine Basın Masası polislerine basıldı.

Saat 16.30 sıralarında kitabevine gelen Basın Masası poli- sleri, kitabevinin raflarını birbirine kattılar. Satışta bulunan Yılmaz Güney, Deniz Gezmiş, Che Guevara gibi yazarların poster- lerini, "Bunlar unsatıyor. Niye satıyorsunuz? Eğer sen de ana- listen, karışın anağın gibi çık." diyerek yittiler. Kitabevi sahibi, "Şiz kendisi yazılmaya bile saygı göstermiyorsunuz. Şiz- den belirlenmiş kitapları satmak zorunda değiliz." der- nin, "Sana zarar vermek istemiyorum. Ancak böyle devam edersen unladığın deni konuşamamız bilirim." diyerek tehdit etti.

Bu kadarcık gibi göremeyen Basın Masası polisleri, kitabevi- ni 5 Nisan günü tekrar basıldı. Elleri- den herhangi bir arama işi olmamasına rağmen her yer, en ucra köşeleri dahil didik di- dik arayan polisler, çeşitli kartpostallar, bazı dergilerin eski sayılarına el koydular. Bu arada kitabevinde bulunan bir müste- riyi de gözetilme alı serbest bıraktılar.

■ ■ ■

Malatya'da okurlarımız- ı tutuklama

Malatya (Mücadele)- 28 Mart Pazır günü okurlarımız Özgür Ünver, Ramazan Yılmaz, Celal Cakar gazetemi- sitlikleri sırada sıralı ekiple gözetilme alındılar. Keyfi bir şekilde iki gün boyunca gözetilme tutuklandılar sonra, çık- arıldıkları mahkemeye yasak yayın satmaları gerekçe gösterilerek tutuklandılar. Oysa gazetemi- sitlikleri sayına ilişkin toplama kararı daha savcılık başlığıyla sunulmamıştır. Gazetemi- sitler, okurları, muhabirleri, temsilci ve çalışanlar bu tür baskı, tehdit ve işkenceleri ilk kez yaşamıyor.

Ancak onlar da çok iyi biliyorlar ki, kimseyi yıldıramayacaklar. Biziz yolumuzdan alıkoymayacaklar.

■ ■ ■

Sivas'ta keyfi cezalar uygulamaya konuldu

Sivas (Mücadele)- 1992 yılında Mücadele gazetesinin Newroz özel sayımı dağıtılarak gerekçesiz gözetilme alınıp, tutuklanarak sonra Kayseri DGM'den tahvile edilen Doğan Dalpaz, Günel Yılmaz, Sedat Akbay ve İlhan Çelik'e daha sonra 20'er ay ve 50'er milyon lira ceza verilecek Sivas'ta bir hukuk garabeti yaşanıyor.

Şimdi bu hukuk garabeti, adı geçen öğrencilerin tutuklanıp cezavine gönderilmesi ile devam ediyor. 18 Mart 93 günü Doğan Dalpaz üniversite içinde 6-7 sivil polis tarafından yerle- de sürüklenerek cezavine götürüldü. 30 Mart günü ise Günel Yılmaz, İlhan Çelik, Sedat Akbay yine bulundukları üniver- siteden jandarmalar tarafından zorla alınarak cezavine götü- rüldü ve cezaları uygulamaya konuldu.

Keyfi cezalarla müdemenlin online geçecekleri sanaları yine en güzell cevap 30 Mart akşamı Sivas'ın birçok mahalle- sinden yapılan yazımlarla ve asılan pankartlarla verilmiş oldu. Bu cevap kısaca şu: "Biz müdemenlin koparamız."

Yüreğir direnişi işçilerin istemediği sonuçla bitirildi

ne kazandıklarını sordumuzca verdikleri yanıt, "hiç şey"di.

Genel-İş Eylem Kırıcılığı Yaptı

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası, Yüreğir işçilerinin başlattığı iş bırakma eylemini sonuna kadar destekleyeceğini söylemesine rağmen, sözünde durmayarak eylemi kırma çabası yaptı. Daha ilk günde Temizlik İşleri Müdürlüğü ve Genel-İş üyesi ve yöneticisi İbrahim Leba'nın işçilere yönelik tehditleri sökmemiş; işçiler Leba'yı dinlemeyerek eyleme aktif olarak katılmışlardır. Ancak Genel-İş yöneticileri, "Arkadaşlarımız işçileri tehdit etmemişler," diyerek eylemleri aklamaya çalıştı.

Başından beri işverenle birlikte hareket eden Genel-İş yetkilileri, bu imajı görünüştü yıkamak için Yüreğir işçilerinin aldığı eylem kararını desteklediklerini de belirttiler. Bu defa da işverenle arası açılır gibi oldu. Yüreğir Belediye Başkanı Sabahattin Esberber Genel-İş'e "Genel-İş'teki arkadaşları denemeler oldukları için desteklemiyorduk. Ancak onlar da gerçek sendikacıydı yapıyorlardı. Genel-İş eyleme destek vermekle hata etti" diye tepki gösterdi. Başkanla arası açılan Genel-İş, büyük bir ısgaralıkla eylemin 7. gününde, "Bizim üyelerimiz eylemi bırakın, biz yönetime olarak bu eylemi desteklemekten vazgeçtik" açıklamasını yapıp, eylemi sürdüren işçileri tehdit etti. Hatta Genel-İş üyesi Şeyho Esim eyleme gelirken, Yine Genel-İş üye ve yöneticileri tarafından "Bu eyleme girmeyeciksiz" denilerek saldırıya uğradı. Şeyho Esim, "Ben de Genel-İş üyesiyim, ama işverenle ortak çalışan, işçiyi saldırıların sendikada daha fazla duramaz" deyip istifa edeceğini belirtti.

Eylemin 8. gününde Belediye Başkanı ve Genel-İş yöneticileri işçileri tehdit ederek iş makinelerini almaya çalıştılar. İşçilerin kararlılığı karşısında bunları başaramadılar. Ancak Belediye-İş Sendikası'nın tutarsızlığı ve Genel-İş Sendikası'nın saldırıların tavırları sonucu eylem işveren le-

hine uzlaşma ile bitirildi.

Eylemin başlatıldığı gün şeref sözü vererek eylemi destekleyeceğini söyleyen Genel-İş yöneticileri ve haklarımız alınmaya kadar "ölmek var ölmek yok" diyen

Belediye-İş yöneticilerinin gerçek yüzü işçilerin gözünde bir kez daha aydınlandı. Eylem sonrası işçiler hedefledikleri haklarını almanın huzursuzluğu içinde işbaşı yaptılar. ☺

Avrupa işsizliğin pençesinde

Bunalmış derinleşen emperyalizm, bunu atlama için değişik yollar ve yöntemler ararken Avrupa'da her geçen gün yüzlerce binlerce işsiz ortaya çıkmaktadır. Hükûmetlere hükûmeti 30.000 madden işçisini işsiz bırakacak olan ocakların kapatılmasını düşünüyor. Alman demir çelik tekelci Krup, üretim kompleksinin bulunduğu Ruhr havzasında 50.000 işçiyi işten çıkarmanın hazırlıklarını yapıyor. Alman IGM (Metal Sendikası) bülteninin verilerine göre Doğu-Batı dahil Almanya'da kayıtlı işsiz 3 milyon, gizli işsiz ise 2 milyon 300 bindir. Ve bugün Avrupa ülkelerinin toplam nüfusunun %10'u, yani 18 milyon işsizlikle kavrukta. Emperyalizmin bunalmışlığı yükü emekçilerin sırtına işsizlik, yoksulluğa, daha çok vergi ve sosyal hak gaspı olarak bindiriliyor.

İşsizlik ve İrkçiliğe Karşı Milyonlarca İşçi Harekete Geçti

İşçilerin her geçen gün artan huzursuzluğu ve muhalefeti dikkate almak zorunda kalan Avrupa İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ETUC) 2 Nisan'ı İşsizliğe ve İrkçiliğe Karşı Mücadele Günü" olarak ilan etti. İşsizlik yanında Avrupa'da emekçilerin aynı tezgah başında 'yabancı' işçi arkadaşına karşı düşmanca davranışına egemen güçler tarafından körüklenmeye başlandı.

2 Nisan Avrupa'da çalışan on milyonlarca emekçinin sokaja döktüğü, genel grev yaptığı bir eylem günü oldu. ETUC'a üye 48 milyon işçi o gün değişik biçimlerde harekete geçti. Birleşik Avrupa Anlaşması'nın yapıldığı Hollanda'nın Maastrecht kentinde Almanya'dan, Belçika'dan ve Hollanda'nın diğer kentlerinden gelen milyonların katıldığı grev, bir de protesto gösterisi düzenlendi. Yunanistan'da işçiler 5 saat genel greve giderek yavaş yavaş işe, İtalya'da, Fransa'da, Almanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde iş bırakma yandaşları gösterileri düzenlendi.

İşsizliği, sendikasıylaştırıyor her geçen gün arttığı Türkiye'de o gün ne yapıldı?

Bu eylem gününü önceden haberi vererek eylem yapacaklarını söyleyen DİSK ve Türk-İş, işçilerin boş olduğu ve görüntüyü kurtarma çabası içinde olduklarını bir kez daha gösterdiler ve bugün de salon töreni yaparak eylem yapmış göründüler. İşten çıkarmaların yoğun olduğu belediye işkolunda ise Belediye-İş'in düzenlediği mitinge yaklaşık 2000 kişi katılabilir. ☺

İşçiler işlerine dönme mücadelesinde

Diyarbakır (Mücadele)- Köy Hizmetleri Diyarbakır Bölge Müdürlüğü'nde mevsimlik işçi olarak çalışan 400 kişi, 7 nisan Aralık ayında işten çıkartılıp Mart ayında tekrar işe alınıyor. Ancak işçiler bu yıl Kasım ayında işten çıkartıldılar ve Nisan ayının gelmiş olmasına rağmen henüz işlerine alınmadılar. Başka bir yerde iş bulma olanakları olmayan işçiler, bağlı bulundukları Yol-İş Sendikası 2 Nolu Diyarbakır Şubesi'ni zorlamalarına rağmen sendika "Sükut ırkardan gel" sözünü doğrularcasına her zamanki duyarsızlığını sürdürüyor. Olağanüstü Hal Valiliği'ne başvurulan işçiler Vali Unal Erkan 15 Martta işe alınma sözü verirken Köy Hizmetleri Müdürlüğü ise Mayıs ayında işe alınacaklarını belirtiyor.

5 aydır süren işsizlikleri karşısında seslerini duyurmayı planlayan işçiler, 2 Nisan'da Bölge Valiliği önünde valiyi ele görüşmek için oturma eylemi yaptılar. İşçiler aralarında seçtikleri 3 temsilci valiyi görüşmek için vilayet binasına çıktılar. Ancak vali olmadıkları için vali yardımcısı Atilla

Sarı ile görüşen işçiler vali yardımcısını bir an önce başından savmak "Yapacağımız bir şey yok. Gidin bunlarla sendikamız uğraşsın, bizim işimiz değil" diyen tavırlarla karşılaştılar.

Gazetemize açıklamaya yapan İhsan Taş adlı işçi ise, şunları söyledi: "Ben 15 senedir burada çalışıyorum. Evde 17 kişiye ve bu insanlara ben bakıyorum. Büyük şehirde olsak başka işlerde çalışma olanağımız olur, ancak burada yok. Dört çocuğum okula gidiyor. Devlet için bizim ekmeğimize oynuyor? Sendika da bizimle hiç ilgilenmiyor, sadece ad-datları almaya bakıyor. Patronları koruyor ve onlarla bize karşı işbirliği yapıyor." ☺

Adana (Mücadele)- Yüreğir Belediye'sinde çalışan 620 işçinin sosyal hakları, toplu sözleşme farkları, bayram ikramiyesi, geriye dönük iki maaş ve vergi iadesi alabilmeleri için başlatılan iş bırakma eylemi, işverenin bir maaş, iki vergi iadesi ve bir miktar bayram parası ödemesiyle 8. günde buruk bir havada bitirdi.

Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Nusrat Birdir, eylemin başlatıldığı 16 Mart günü yaptığı açıklamada "Geriye dönük bir maaş, iki vergi iadesi, bayram parası ve Mart ayı zamlı maaşını ödemediği takdirde haklarımızı alıncaya kadar eylemimizi sürdüreceğiz" demişti. Oysa N. Birdir, 23 Mart'ta belediye başkanı ile yaptığı görüşmede dükkan derece çark ederek, söylediklerini inkar etti. "Bir yanlış anlama olmuş. Biz bir maaş, bayram parası ve vergi iadelerini almak istiyorduk" diyerek ikiyüzlü bir tavır sergiledi. Bir bakıma Genel-İş'e giden üyelerini geri çekmek için zorlama sonucu da olsa böyle bir eylem kararı alan 2 nolu Şube Seyhan Belediye'sinde işten atılan işçilere karşı tavırsız kaldı. Buradaki eylem ise göstermelikti. Ve eylem sonrası işçilere

"İşçiyiz Haklıyız Üyesiyiz Kazanacağız"

2 Nisan İşsizliğe ve İrkçiliğe Karşı Mücadele Günü'nde, Belediye-İş Genel Merkezi tarafından Kağıthane Belediye'sinde işten atılan işçilerle dayanışma mitingi düzenlendi. Mitingi düzenleyen Belediye-İş gerekli duyuruları sağlanmadığından mitinge katılım fazla olmadı. Mitinge katılan işçiler, "Zalimler istifa", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" diye haykırırlarken, 13 Nisan'da da Ankara'ya yürüyeceklerini dile getirdiler. ☺

"Baharla birlikte her alanda atılım"

Saflarımızdaki küçük burjuva eğilimleri ve yaklaşımımız

- Küçük burjuva gururu ve ihtirasi mücadelemizi olumsuz etkileyecek, enerjimizi alacak boyutlarda sonuçlar yarattı.
- Küçük burjuvazi göce tapan. Bugün olduğu gibi "Silahlı ekipler, kır, illegaite, bizden yana" yalanlarını, önderliğe yönelik kahalamalarla birleştirip, ne kadar güçlü ve önemli mevzilere sahip oldukları sahtekarlığına ihtiyacı duyar.
- Kendini dayatır ve çift standart uygular. İlke, kural ve hareket çıkarlarını düşünmez. Hiçbir biçimde kendi yanlış ve zaafının harekete zarar verebileceği düşüncesini taşımaz. Tavizsiz olma, her yerde aynı tavrı koyma, kuralı olma yoktur. Onlar sanki örgütü batırmak, bölmek ve parçalamak için ant içmişlerdir.
- Eleştirilmek istemez. Son dönemde değerlerimizi kırmak için her yolu mubah sayanlar, daha önce değişik zamanlarda kendilerini aşağılayacak düzeyde özelleştire vermelerine karşın, şimdi bunları baskı altında verdiklerini söyleyebiliyorlar. Bu da eleştiri-özelleştirmenin ne kadar ayaklar altına alındığını, kişiliklerinin ne kadar bozulduğunu gösteriyor.
- Küçük burjuva ruh halinin yönlendirdiği ve devrimci kişiliğin oluşmadığı kişilerde statüoculuk ve konformizm belirleyici olmaktadır. Oysa, insanlar ancak inançları, devrimci yaşamları ile bunu aşabilir ve kendilerini hantallaştıran ruh halinden kurtulabilirler.
- Bugüne kadar sürdürdüğümüz mücadeleyi bu yanlış eğilim ve zaafırlara karşı daha acımasızca ve tavizsizce devam ettirmek zorundayız. Ne pahasına olursa olsun başarıya girmeye inanıyor ve bu zaafırları bünyemizden atacağız, güvenini taşıyoruz.

Yazın sayfa 12-14'te

"Sabo'lara verdiğimiz sözü tutarak, Dersim'in dört bir yanında emekçilerin orak-çekeçli yıldızını dalgalandıracağız" sözünü veriyor gerillalar. İktidar yürüyüşümüzde giderek daha büyük roller üstlenmeye hazırlanıyorlar...

"Halkımız bugün Devrimci Sol'un adaletine, ahlakına güvenmekte, saygı duymaktadır. Oligarşinin mahkemelerine güvenmeyen halkımız, sorunlarını bize iletmekte ve çözmemizi istemektedir."

"Her ne pahasına olursa olsun, şehitlerimizin yarattığı değerleri hiç kimseye çiğnetmeden yarınlara taşıyıp, sözümüzde duracağız."

ŞEHİTLERİMİZE DEVRİM SÖZÜMÜZ VAR."

Yazın sayfa 10-11'de

PKK uzlaşma masası arıyor

Kürt halkının kurtuluşu uzlaşmada değildir

- 1993 yılını savaşçı yükseltme ve atılım yılı olarak ilan eden PKK, daha Newroz gelmeden ateşkes ilan ederek uzlaşma çağrılarını yayınlamaya başladı.

- Milliyetçi pragmatizmden kurtulmadıkça bu sonuçtan da kaçılmaz. Yine belirtiyoruz, "FAŞİZMİN MASASINDA ÇÖZÜM YOK"tur, faşizmin sonrasında Kürt halkı için kölelik, zulüm, açlık ve sürgünler vardır. Kürt halkının kurtuluşu birlikte mücadelelen ve savaşçı yükseltmekten geçiyor...
- **SÖYLENENLER... UNUTULANLAR...** PKK ve Talabani-Barzani... PKK ve Hizbullah... PKK ve Burkan... PKK ittifaklarını yanlış yerde arıyor. Dün "hain", "ajan", "işbirliği" dedikleriyle bugün kol kola...

Yazın sayfa 8-9'da